

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I <i>Informācija</i>	
	Padome	
2006/C 297/01	Padomes Secinājumiem par kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā	1
2006/C 297/02	Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcijai, kā īstenot kopējos jaunatnes līdzdalības un informētības mērķus, lai veicinātu viņu kā Eiropas pilsoņu aktivitāti	6
	Komisija	
2006/C 297/03	Euro maiņas kurss	11
2006/C 297/04	Paziņojums par to, kā piemērot Kopienā spēkā esošos antidempinga, antisubsidēšanas un aizsardzības pasākumus pēc paplašināšanās, kas iekļauj Bulgārijas Republiku un Rumāniju, un par pārskata iespējām	12
2006/C 297/05	Paziņojums importētājiem — Produktu imports no Melnkalnes uz Kopieni	13
2006/C 297/06	Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem — Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾	14
2006/C 297/07	Valsts atbalsts — Franciza — Valsts atbalsts C 47/2006 (ex N 648/2005) — Nodokļu kredīts videospēļu izveidei — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾	19
2006/C 297/08	Valsts atbalsts — Zviedrija — Valsts atbalsts C 46/2006 (ex N 347/2006) — Atbrīvojums no CO ₂ nodokļa degvielas veidiem, kurus izmanto ierīcēs, uz kurām attiecas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾	27
2006/C 297/09	Valsts — Grieķija — Valsts atbalsts C 44/2006 (ex N 614/2005) — Reģionālais atbalsts tekstilizstrādājumu, apģērbu un ādas izstrādājumu nozarei Grieķijā — Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu ⁽¹⁾	38

2006/C 297/10	Dalībvalstu sniegtā informācija par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Komisijas 2002. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 2204/2002 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai ⁽¹⁾	43
2006/C 297/11	Informācija, ko paziņojušas dalībvalstis par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulu (EK) Nr. 68/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu mācību atbalstam ⁽¹⁾	44
2006/C 297/12	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France) ⁽¹⁾	46
2006/C 297/13	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB) — Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	47
2006/C 297/14	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4242 — Thermo Electron/Fisher Scientific) ⁽¹⁾	48
2006/C 297/15	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4271 — Daikin/OYL) ⁽¹⁾	48
2006/C 297/16	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.4428 — AXA/Gerflor) ⁽¹⁾	49

EIROPAS EKONOMISKĀ ZONA

EBTA Uzraudzības iestāde

2006/C 297/17	EBTA valstu paziņotā informācija par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar EEZ līguma XV pielikuma 1. f punktā minēto tiesību aktu [Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem]	50
---------------	---	----

EBTA Tiesa

2006/C 297/18	Tiesas spriedums — 2006. gada 3. maijā lietā E-3/05 — EBTA Uzraudzības iestāde pret Norvēģijas Karalisti (<i>Līgumslēdzējas puses saistību neizpilde — darba ņēmēju brīva pārvietošanās — sociālais nodrošinājums emigrējušiem darbiniekiem ar ģimenes locekļiem, kuri uzturas EEZ valstī, kas nav nodarbinātības valsts — reģionālas uzturēšanās prasība ģimenes pabalstiem — Regulas EEK 1408/71 73. pants — Regulas EEK 1612/68 7. panta 2. punkts — diskriminācija — attaisnojums sakarā ar ilgtspējīgas vienošanās veicināšanu</i>)	51
2006/C 297/19	Tiesas spriedums — 2006. gada 29. jūnijā (Apvienotās lietas E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05, E-9/05) — EBTA Uzraudzības iestāde pret Lihtenšteinas Firstisti (<i>Līgumslēdzēja puses saistību neizpildīšana — Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīva 2002/77/EK par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva)</i>)	52

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Labojumi

2006/C 297/20	Labojums valsts atbalstā N. 625/06 — Itālija (OV C 291, 30.11.2006.)	53
2006/C 297/21	Labojums valsts atbalstā N. 51/06 — Itālija (OV C 291, 30.11.2006.)	53
2006/C 297/22	UK-Kārdifa: Regulārās gaisa satiksmes pakalpojumi — Labojums uzaicinājums dalībai konkursā, ko saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2408/92 4. panta 1. punkta d) apakšpunktu izsludinājusi Apvienotā Karaliste regulārās gaisa satiksmes pārvadājumu veikšanai maršrutā Cardiff - RAF Valley, Anglesey (OV C 248, 14.10.2006.) (OV S 197, 14.10.2006., atklāta procedūra, 208709-2006)	53

I

(Informācija)

PADOME

Padomes Secinājumiem par kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā

(2006/C 297/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā to, ka

- kultūras mantojums un kultūras materiāls un izteiksme iemieso un nodod tālāk Eiropas Savienības kopējās un būtiskākās vērtības un parāda to, cik Eiropas kultūra un valodas ir daudzveidīgas;
- kultūras materiālam ir būtiska sociāli ekonomiska ietekme. No iedzīvotāju, kā arī pētnieku puses pastāv reāls pieprasījums pēc materiāla ciparu formātā. Mūsu kultūras mantojuma pārveidošana ciparu formātā un tā pieejamība tiešsaistē var pastiprināt radošos centienus un atbalstīt darbības citās nozarēs, tādās kā izglītošanās un tūrisms, tādējādi atbilstīgi Lisabonas stratēģijai ceļot konkurētspēju un izaugsmi visā Eiropā;
- lai izvairītos no dubulta darba veikšanas un lai radītu sinerģijas, Kopienas līmenī ir noteikti vajadzīga koordinēta rīcība; veidojot šādu rīcību, tomēr jāņem vērā tas, ka būtiski atšķiras gan dalībvalstīs pašreiz sasniegtie panākumi un koordinācija attiecībā uz materiāla pārvēršanu un saglabāšanu ciparu formātā, gan valsts prioritātes šajās jomās,

1. PAUŽ GANDARĪJUMU

- saistībā ar Komisijas paziņojumu un ieteikumu par “kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā” kā i2010 daļu: par ierosmi attiecībā uz digitālajām bibliotēkām.

2. ATBALSTA

- Komisijas ieteikuma par “Kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā” pamatā esošos stratēģiskos mērķus un galvenos elementus.
- vīziju par Eiropas digitālo bibliotēku kā kopēju daudzvalodu piekļuves punktu Eiropas izplatītajam, t.i., dažādu organizā-

ciju dažādās vietās uzglabātajam kultūras mantojumam ciparu formātā, kas būtu atvērts visdažādākajiem kultūras materiāliem (tekstiem, audiovizuāliem materiāliem, muzeju objektiem utt.) un vērsts uz to, lai lietotājiem ātri piegādātu darbības veikšanai vajadzīgos resursus.

3. ATZĪST

- dažādos centienus, kas notiek dalībvalstīs, lai pārveidotu ciparu formātā un darītu pieejamus tiešsaistē arhīvu, bibliotēku un muzeju materiālus, kā arī šo centienu atšķirīgos attīstības posmus.
- vērtīgo koordinācijas darbu, ko paveikusi Valstu pārstāvju grupa ciparu tehnoloģijas jautājumos (NRG), lai dalībvalstis apmainītos pieredzē un lai uzraudzītu progresu, *inter alia*, saskaņā ar dinamisko rīcības plānu ⁽¹⁾.
- vajadzību šajā koordinācijas darbā iesaistīt Kopienas iestādes.

4. UZSVER

- noderīgo darbu, ko Eiropas līmenī paveikusi CENL (Eiropas valstu bibliotekāru konference):
 - organizējot un izveidojot Eiropas bibliotēku (TEL) kā piekļuves punktu Eiropas valstu bibliotēku kolektīvajiem resursiem;
 - turpinot veikt darbu, lai izveidotu Eiropas digitālo bibliotēku.
- to, ka turpinās darbs pie *Michael* ⁽²⁾ un *Michael Plus* projekta, aprakstot un sasaistot muzeju, bibliotēku un arhīvu digitālās kolekcijas dažādās dalībvalstīs un nodrošinot piekļuvi šīm kolekcijām.
- to, ka turpmākais darbs būtu jābalsta uz šīm un līdzīgām ierosmēm, lai sasniegtu mērķi panākt līdzsvarotu sadarbību starp bibliotēkām, muzejiem un arhīviem.

⁽¹⁾ Dinamiskais rīcības plāns, ar ko ES līmenī koordinē kultūras un pētniecības materiālu pārveidošanu ciparu formātā.

⁽²⁾ Eiropas kultūras mantojuma daudzvalodu krājums (*Multilingual Inventory of Cultural Heritage in Europe*)

- ka, kaut gan Eiropas digitālā bibliotēka no paša sākuma veic konceptuālus un tehniskus priekšdarbus attiecībā uz visu kategoriju kultūras materiāliem (tekstiem, audiovizuāliem materiāliem, muzeju objektiem, arhīvu ierakstiem utt.), tās agrīnajās fāzēs tā var izmantot daudzvalodu tekstuālā materiāla potenciālu, lai lietotājiem nodrošinātu darbības veikšanai vajadzīgos materiālus.
- to, cik būtiski ir sākt darbu, lai veiktu satura pārveidošanu ciparu formātā, tā saglabāšanu un pieejamību, pilnībā ievērojot Kopienas un starptautiskos tiesību aktus intelektuālā īpašuma jomā.

5. ŅEM VĒRĀ

- Komisijas ieceri veikt pētījumu par panākumiem attiecībā uz kultūras materiāla pārveidošanu ciparu formātā Eiropas Savienībā, par digitālo resursu ilgtermiņa saglabāšanas sociālekonomisko ietekmi, kā arī par publiskās aprites resursu sociālekonomisko ietekmi.
- Komisijas ieceri līdzfinansēt tādu centru tīklu, kas specializēsies ciparu tehnoloģijās un saglabāšanā ciparu formātā saskaņā ar Septīto pētniecības un izstrādes pamatprogrammu.

6. AICINA DALĪBVALSTIS

- Risināt jautājumus, kas saistīti ar kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā, kā noteikts Komisijas ieteikumā, un jo īpaši — šajos secinājumos uzsvērtos aspektus.
- kā pirmos soļus saskaņā ar pievienoto provizorisko grafiku un ņemot vērā dažādos dalībvalstu attīstības līmeņus šajā jomā, veikt šādus pasākumus:
 - **stiprināt valstu stratēģijas un mērķus** pārveidošanai ciparu formātā un saglabāšanai ciparu formātā;

- **palīdzēt veidot Eiropas digitālo bibliotēku** — daudzvalodu piekļuves punktu Eiropas izplatītajam kultūras mantojumam;
- **uzlabot pamatnosacījumus** kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamībai tiešsaistē un saglabāšanai ciparu formātā;
- **stiprināt koordināciju** dalībvalstīs un starp tām attiecībā uz līdzīgiem jautājumiem;
- **palīdzēt veikt gūto panākumu efektīvu pārskatīšanu Eiropas līmenī.**

7. AICINA KOMISIJU

- Vispirms un saskaņā ar pievienoto provizorisko grafiku:
 - **veicināt un koordinēt darbu, lai izveidotu Eiropas digitālo bibliotēku**, kas būtu kopējs daudzvalodu piekļuves punkts Eiropas izplatītajam kultūras mantojumam;
 - palīdzēt **uzlabot politikas koordināciju** attiecībā uz materiālu pārveidošanu ciparu formātā un to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā, jo īpaši izveidojot dalībvalstu pārstāvju grupu, kas, izmantojot Kopienas iestāžu sistēmu, veiktu valstu pārstāvju grupas koordinācijas darbu, nodrošinot nepārtrauktību, tostarp efektīvus pārejas posma pasākumus, un izmantojot gūto pieredzi un zināšanas;
 - **pievērsties pamatnosacījumiem** saistībā ar materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā;
 - **novērtēt vispārējos** dalībvalstīs **sasniegtos panākumus** saistībā ar attiecīgiem tematiem, ņemot vērā dažādos sākotnējos apstākļus; un novērtēt vispārējo Eiropas digitālās bibliotēkas izveides norises gaitu un atbilstīgi ziņot par to Padomei.

PIELIKUMS

PRIORITĀRĀS RĪCĪBAS UN PROVIZORISKS (*) GRAFIKS

A. DALĪBVALSTU DARBĪBAS UN MĒRĶI

1. **Stiprināt valstu stratēģijas un mērķus** materiālu pārveidošanai ciparu formātā un to saglabāšanai ciparu formātā, izmantojot šādas darbības:

izstrādājot un atjauninot plānus un valstu stratēģijas kultūras materiāla pārveidošanai ciparu formātā	2007
izstrādājot valstu stratēģijas uzglabāšanai un saglabāšanai ilgtermiņā	2008.g. vidus.
izstrādājot kvantitatīvus un kvalitatīvus mērķus, tostarp izstrādājot ar to saistītus daudzgadu finanšu plānus, lai uzglabātu, pārveidotu ciparu formātā un padarītu pieejamus tiešsaistē kultūras materiālus	2007
izpētīt un, attiecīgā gadījumā, aizsākot un veicinot publiskā un privātā sektora partnerības ciparu tehnoloģiju jomā	2007-2008

2. **Pastiprināt koordināciju** dalībvalstīs un starp tām,

attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar pārveidošanu ciparu formātā, izveidojot valstu koordinācijas mehānismus kultūras materiālu jomā, tostarp reģionu un vietējā līmenī	2007
apmainoties ar informāciju ar citām dalībvalstīm, lai radītu sinerģijas, izvairītos no sadrumstalotības un dubulta darba	2007-2008
izveidot kopīgus kritērijus, lai izraudzītos materiālus, ko paredzēts pārveidot ciparu formātā, nolūkā Eiropas līmenī radīt papildu vērtību	2007

3. **Palīdzēt izveidot Eiropas digitālo bibliotēku,**

izstrādājot programmas un ierosmes kultūras iestādēm, lai iekļautu pastāvošu un jaunu ciparu formātā pārveidotu materiālu Eiropas digitālajā bibliotēkā	2007
mudinot privātos materiālu īpašniekus padarīt to ar autortiesībām aizsargātos materiālus meklējamus un pieejamus kopējā daudzvalodu piekļuves punktā	2008-2009
slēdzot nolīgumus vai koplīgumus starp tiesību īpašniekiem un kultūras iestādēm, piemēram, arhīviem, bibliotēkām un muzejiem, ar kuru palīdzību kultūras iestādes var saskaņā ar līgumtiesībām ar autortiesībām aizsargāto materiālu darīt pieejamu tiešsaistē	2009

4. **Palīdzēt veikt gūto panākumu efektīvu pārskatīšanu Eiropas līmenī,**

novērtējot valstu līmenī gūtos panākumus un pieredzi	2008. g. pavasaris
informējot Komisiju par šiem rezultātiem un pieredzi un par turpmākiem pasākumiem saistībā ar tās ieteikumu un šiem secinājumiem par kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā, to pieejamību tiešsaistē un saglabāšanu ciparu formātā	2008. g.pavasaris

(*) Ierosinātais darbību un mērķu grafiks attēlo mērķus, kas jāsasniedz dalībvalstīm un Komisijai, taču tas nav saistošs.

5. **Uzlabot pamatnosacījumus** kultūras materiālu pārveidošanai ciparu formātā, to pieejamībai tiešsaistē un saglabāšanai ciparu formātā,

apzinot un ierosinot rīcību, lai novērstu šķēršļus valstu tiesību aktos attiecībā uz kultūras materiālu pārveidošanu ciparu formātā un to pieejamību tiešsaistē, tostarp pētniecības un zinātniskās izpētes mērķiem vai citam lietojumam saskaņā ar attiecīgiem nosacījumiem.	2008
izmantojot mehānismus, kas paredzēti, lai atvieglotu nezināmu autoru darbu un vairs neizdodamu un neizplatāmu darbu pārveidošanu ciparu formātā un pieejamību tiešsaistē, tomēr pilnībā ievērojot satura īpašnieku intereses un tiesības	2008
izmantojot juridisku vai citu efektīvu sistēmu materiālu saglabāšanai ciparu formātā; tajā būtu jāietver ciparu formātā pārveidotu materiālu glabāšana juridiski pilnvarotās iestādēs, šādu iestāžu veikta tīmekļa satura saglabāšana (<i>web-harvesting</i>), <i>inter alia</i> ņemot vērā Kopienas datu aizsardzības tiesību aktus, kā arī vairākkārtēju kopēšanu un migrāciju	2009
mudinot kultūras iestādes ieviest atbilstīgus tehniskos standartus, lai organizatoriskajā digitalizācijas darba plūsmā veiktu saglabāšanu ciparu formātā	2008

B. KOMISIJAS DARBĪBAS UN MĒRĶI

1. **Stimulēt un koordinēt darbu pie Eiropas digitālās bibliotēkas izveides,**

koordinējot un stimulējot centienus, lai izveidotu daudzvalodu kopēju piekļuves punktu kultūras materiālu izplatīšanai	No 2007. g. un turpmāk
koordinējot un stimulējot darbu, lai panāktu risinājumus jautājumiem, kas saistīti ar standartiem, lai panāktu savstarpēju izmantojamību, un lai efektīvi risinātu daudzvalodu piekļuves jautājumu	2007-2008
nodrošinot diskusiju forumu ar privāto sektoru un attiecīgām organizācijām, lai noteiktu principus materiālu piegādei kopējam piekļuves punktam	2007-2008
nodrošinot finanšu un citus līdzekļus darbībām Eiropas līmenī; saistībā ar Septīto pamatprogrammu atbalstot ciparu tehnoloģiju un materiālu saglabāšanas ciparu formātā kompetences centrus Eiropā, reizē pilnībā ņemot vērā dalībvalstu dažādās iespējas un dažādo kultūras materiālu veidu specifiskās īpatnības saistībā ar Septīto pamatprogrammu atbalstot tehnoloģijas, kas ir pamatā novatoriskiem pakalpojumiem, ko varētu integrēt kopējā daudzvalodu piekļuves punktā	No 2007. g. un turpmāk

2. Palīdzēt **uzlabot politikas koordināciju** attiecībā uz materiālu pārveidošanu ciparu formātā un to pieejamību tiešsaistē,

uzraugot darbības, ko veic dalībvalstis, un atbalstot sadarbību starp dalībvalstīm	No 2007. g. un turpmāk
palīdzot dalībvalstīm apzināt problēmas un uzraudzīt problemātiskus jautājumus, kā arī vajadzības gadījumā ierosināt pasākumus digitalizācijas procesa sākšanai	2008-2009
izveidojot dalībvalstu norīkotu ekspertu grupu, kas, izmantojot Kopienas iestāžu sistēmu, veiktu Valstu pārstāvju grupas koordinācijas darbu, nodrošinot nepārtrauktību, tostarp efektīvus pārejas posma pasākumus, un izmantojot gūto pieredzi un zināšanas	2007

3. **Risināt pamatnosacījumus,**

ierosinot risinājumus konkrētiem specifiskiem tiesību jautājumiem, piemēram, saistībā ar nezināmu autoru darbiem un vairs neizdodamiem darbiem, reizē pilnībā ievērojot saturs īpašnieku intereses un tiesības, kā arī nodrošinot šo risinājumu pārrobežu efektivitāti	2008-2009
ierosinot korekcijas pasākumos Eiropas līmenī, lai atrisinātu konstatētos problemātiskos jautājumus, ja "elastīga koordinācija" nedod gaidītos rezultātus	2008-2009

4. **Novērtēt vispārējo progresu Eiropas līmenī,**

uzraugot panākumus dalībvalstīs un darbā pie Eiropas digitālas bibliotēkas izveides, izmantojot gan kvantitatīvus, gan kvalitatīvus rādītājus, kas balstīti uz gan valstu, gan Eiropas līmenī apkopotu informāciju	No 2007. g. un turpmāk
iesniedzot ziņojumu par panākumiem dalībvalstīs un par sasniegumiem saistībā ar kopēju daudzvalodu piekļuves punktu, un jo īpaši novērtējot to, cik veiksmīga ir bijusi "elastīga koordinācija"	2008

Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcijai, kā īstenot kopējos jaunatnes līdzdalības un informētības mērķus, lai veicinātu viņu kā Eiropas pilsoņu aktivitāti

(2006/C 297/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME UN PADOMĒ SANĀKUŠIE DALĪBVALSTU VALDĪBU PĀRSTĀVJI,

tā kā:

- (1) Padome 2002. gada 27. jūnija Rezolūcijā⁽¹⁾ pieņēma atklāto koordinācijas metodi, kas kalpos kā jauna sistēma Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā, kā arī apstiprināja četras tematiskās prioritātes attiecībā uz jaunatni, kas bija uzsvērtas Komisijas 2001. gada novembra Baltajā grāmatā "Jauns stimuls Eiropas jaunatnei" — proti, līdzdalība, informētība, brīvprātīgas darbības, labāka izpratne un plašākas zināšanas par jaunatni.
- (2) Padome 2003. gada 25. novembra Rezolūcijā⁽²⁾ pieņēma kopējos mērķus attiecībā uz jaunatnes līdzdalību un informētību, piemērojot atklāto koordinācijas metodi, kā arī vienojās par šo mērķu īstenošanu ziņot 2005. gada beigās.
- (3) Eiropadome 2005. gada martā⁽³⁾ pieņēma Eiropas Jaunatnes paktu, paredzot to kā vienu no līdzekļiem, lai sniegtu ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā.
- (4) Padome 2005. gada 24. maija Rezolūcijā⁽⁴⁾ par kopējo jaunatnes informētības mērķu īstenošanu vienojās koncentrēt uzmanību, lai attīstītu uz jaunatni orientētu informācijas struktūru sakarus un lai nepārtraukti izglītotu tos, kas iesaistīti jaunatnes informācijas jomā.
- (5) Padome 2005. gada 24. maija Rezolūcijā⁽⁵⁾ par lielāku jaunatnes līdzdalību pārstāvības demokrātijas sistēmā vienojās tikties 2006. gadā, lai izskatītu sasniegto saistībā ar šo mērķi, pamatojoties uz valstu ziņojumiem par līdzdalības prioritāti.
- (6) Padome 2005. gada 24. maija Rezolūcijā par Eiropas sadarbības jaunatnes jomā īstenoto darbību izvērtējumu⁽⁶⁾ vienojās par pasākumiem, lai turpmāk attīstītu procedūras atklātās koordinācijas metodes ieviešanai.

(7) Padome 2005. gada 15. novembra Rezolūcijā⁽⁷⁾ par to, kā risināt jaunatnes problēmas, aicināja Komisiju veidot strukturētu dialogu, kā arī lūdza Komisiju un dalībvalstis 2009. gada izvērtēt Eiropas sadarbību jaunatnes jomā.

(8) Komisija 2006. gada 20. jūlija Paziņojumā⁽⁸⁾ ierosināja apstiprināt kopējo jaunatnes līdzdalības un informētības mērķu nozīmi un spēkā esamību, kā arī pielāgot pieņemtos darbības virzienus un veicināt to īstenošanu. Komisija arī ierosināja konkrētas darbības, lai strukturētu dialogu ar jauniešiem un pilnveidotu atklātās koordinācijas metodes pārvaldību.

atzīmējot, ka

1. Savā Jaunatnes informācijas hartā Eiropas Jaunatnes informācijas un padomdevēja aģentūra paredz vairākas pamatnostādnes obligātajiem standartiem un kvalitātes pasākumiem, kas var noderēt kā daļa no visaptverošas, saskanīgas un koordinētas pieejas jaunatnes informēšanas darbam, kas ir daļa no jaunatnes politikas;
2. Savā pārskatītajā Eiropas Hartā par jauniešu līdzdalību vietējo un reģionālo pašvaldību dzīvē, Eiropas Padome uzsvēra, cik nozīmīgi ir radīt apstākļus patiesam dialogam un partnerībai starp jauniešiem un vietējām un reģionālām pašvaldībām, ļaujot jauniešiem un viņu pārstāvjiem būt pilntiesīgiem dalībniekiem tajās politikās, kas attiecas uz viņiem;

UZSVER, KA

1. Sociālekonomiskās un kultūras problēmas, kas rodas, samazinoties jaunatnes īpatsvaram Eiropas iedzīvotāju kopskaitā, būtu jāatspoguļo tajās EK politikas jomās, kas attiecas uz jaunatni un paaudzēm.
2. Jaunatnes politikas jomām, kas aptver vairākas nozares, ir liela nozīme, īstenojot Lisabonas stratēģijas izaugsmes, nodarbinātības un pilsonības politikas mērķus.
3. Kopējās jaunatnes līdzdalības un informētības prioritātes ir sniegušas stimulu valstu jaunatnes politikai un tās joprojām ir būtiskas, veicinot aktīvu jauniešu pilsonisku darbību, jo īpaši to jauniešu vidū, kuriem ir mazāk iespēju.

⁽¹⁾ OV C 168, 13.7.2002., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 295, 5.12.2003., 6. lpp.

⁽³⁾ 7619/1/05. 37. secinājums

⁽⁴⁾ OV C 141, 10.6.2005., 5. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 141, 10.6.2005., 3. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 141, 10.6.2005., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 292, 24.11.2005., 5. lpp.

⁽⁸⁾ 11957/06.

4. Jaunatnes organizācijām ir izšķirīga nozīme, lai atvieglinātu un veicinātu jaunatnes līdzdalību, kā arī lai palīdzētu jauniešiem pilnīgi izmantot viņu spējas.
5. Lai attīstītu jaunatnes politiku, politikas veidošanas pārrunās par jaunatni ietekmējošiem jautājumiem ir svarīgi iesaistīt tos jauniešus, kas aktīvi piedalās jaunatnes darbā un jaunatnes organizācijās, kā arī jaunatnes pētniekus, ņemot vērā to attiecīgās kompetences jomas.
6. Aktīvas pilsonības koncepts būtu jāpaplašina, ietverot ne tikai tā sociālo un politisko elementu, bet arī tā kulturālo, ekonomisko un tehnoloģijas attīstības aspektu.
7. Aktīvas pilsonības pašreizējās dažādās formas būtu jāaplūko kā iespēja veicināt demokrātiju un politiskajā programmā iekļaut jaunas tēmas.
8. Atklātā koordinācijas metode jaunatnes jomā būtu jāstiprina, lai labāk īstenotu kopējos mērķus, attīstot valstu programmas un stratēģijas jaunatnes politikas jomā.

VIENOJAS, KA

1. Tiek apstiprināta 2003. gadā pieņemto kopējo jaunatnes līdzdalības un informētības mērķu nozīme un spēkā esamība.
2. Tiks pielāgoti un uzlaboti pielikumā aprakstītie darbības virzieni, kas pieņemti kopējiem jaunatnes līdzdalības un informētības mērķiem.
3. Visos līmeņos — no vietējā līdz Eiropas — būtu labāk jāstrukturē un tālāk jāizstrādā pārrunu un dialoga pasākumi ar tiem jauniešiem, kas aktīvi piedalās jaunatnes darbā un jaunatnes organizācijās, kā arī ar jaunatnes pētniekus.
4. Izmantojot gan augšupejošus, gan lejupejošus dialoga procesus, būtu jāņem vērā jaunatnes uzskati un problēmas, lai nodrošinātu, ka tiek iekļauti tie jauniešu dzīves aspekti, ko viņi paši uzskata par būtiskiem.
5. Politikas izstrādē attiecīgajos līmeņos būtu jāpievērš pienācīga uzmanība šādam strukturētam dialogam un tā rezultātiem.
6. Būtu jāizveido neoficiāls forums, kura sastāvā būtu jaunatnes pārstāvji, pašreizējā Padomes prezidentvalsts un nākamās Padomes prezidentvalstis, Eiropas Parlaments un Komisija, un tām būtu regulāri jātiekas, lai nodrošinātu konsekvenci un nepārtrauktību starp programmām jaunatnes jomā.

7. Lai jauniešos palielinātu apziņu par Eiropas pilsonības priekšrocībām, būtu jāizmanto citas ierosmes, piemēram, Komisijas D plāns par demokrātiju, dialogu un diskusijām ⁽¹⁾.
8. Prioritārās tēmas, kas līdz 2009. gadam būtu jāapspriež šādā strukturētā dialogā, ir sociālā integrācija un daudzveidība 2007. gadā, kultūru dialogs 2008. gadā un nepārtrauktas sadarbības perspektīvas jaunatnes jomā 2009. gadā. Šie jautājumi būtu jāapspriež paralēli ar prioritārajām tēmām jauniešu AKM un Eiropas Paktā jaunatnei, kā arī horizontālām prioritātēm, par kurām panākta vienošanās jaunatnes jomā, piemēram, diskriminācijas novēršanas un veselības jomā. Šīs tēmas tālāk noteiktu prezidentvalstis atbilstīgi savām konkrētajām darba kārtībām.

AICINA DALĪBVALSTIS

1. Līdz 2007. gada marta beigām noteikt tos darbības virzienus attiecībā uz līdzdalību un informētību, kuros tās vēlas koncentrēt un definēt konkrētus pasākumus un/vai rīcības plānus to īstenošanai.
2. Izveidot sagatavošanas un turpmākas attīstības mehānismus, lai nodrošinātu kopējo mērķu rezultatīvu īstenošanu, sadarbojoties ar attiecīgajiem dalībniekiem, cita starpā, ar jaunatni, jauniešu organizācijām, jaunatnes pētniekus, kā arī vietējām un reģionu iestādēm.
3. Veicināt kopējos jaunatnes līdzdalības un informētības mērķus starp reģionu un vietējām iestādēm, jauniešu organizācijām un jaunatni, kā arī cieši sadarboties ar reģionu un vietējām iestādēm, lai nodrošinātu šo mērķu cik iespējams pilnīgu īstenošanu.
4. Līdz 2008. gada beigām norādīt, kad ir jāziņo par kopīgiem mērķiem attiecībā uz plašākām zināšanām un sapratni par jaunatni; kā ir īstenoti noteiktie kopīgie darbības virzieni jauniešu līdzdalībai un jauniešiem domātai informācijai.

ATZĪMĒ, KA KOMISIJA PAREDZ

1. Organizēt īpašo jaunatnes Eiroparometru.
2. Mobilizēt Eiropas jaunatnes informācijas tīklus ⁽²⁾, lai atbalstītu strukturētu dialogu.
3. Turpināt tālāk pilnveidot Eiropas jaunatnes portālu.

⁽¹⁾ 14775/05 un 9393/06.

⁽²⁾ Piemēram, ERYICA, EURODESK un EYCA.

4. Regulāri organizēt kopā ar attiecīgiem partneriem valstīs, kas piedalās programmā, Eiropas Jaunatnes nedēļu ar komisāru un citu Eiropas iestāžu pārstāvju piedalīšanos, pirms tam organizējot pārrunas Eiropas jaunatnes portālos, kad vien tas iespējams.
5. Organizēt tikšanās ar jauniešiem, kuriem parasti nav kontaktu ar Eiropas iestādēm;

AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU

1. Nodrošināt, lai atklātās koordinācijas metodes process arī turpmāk būtu atklāts un pārskatāms, kā arī lai šajā procesā iegūto informāciju pēc iespējas labāk izmantotu.
2. Attīstīt un atbalstīt nepārtrauktu un strukturētu dialogu, kura mērķis ir nodrošināt jauniešu un citu jaunatnes jomā iesaistīto pušu savlaicīgu un rezultatīvu ieguldījumu, formulējot politikas, kas saistītas ar jauniešu dzīvi.
3. Veidojot šo strukturēto dialogu, sadarboties ar attiecīgiem dalībniekiem, *inter alia*, vietējām un reģionu iestādēm, kā arī izglītības iestādēm un nevalstiskajām organizācijām.
4. Censties nodrošināt, lai strukturētajā dialogā piedalās tādi dalībnieki, kas gan tieši, gan netieši nodarbojas ar jaunatnes

jautājumiem, lai veidotu saskaņotāku un starpnozaru pieeju attiecībā uz šiem jautājumiem.

5. Veicināt visaptverošu pieeju šim dialogam, iesaistot jauniešus, kas piedalās dažādās un novatoriskās aktīvas pilsonības darbībās, ar organizācijām nesaistītos jauniešus, jauniešus ar mazākām iespējām, kā arī izveidot apstākļus visu jauniešu līdztiesīgai līdzdalībai.
6. Veicināt "mācīšanos no līdzbiedriem" par jaunatnes informētību un līdzdalību, vajadzības gadījumā iesaistot tās Eiropas valstis, kas nav ES dalībvalstis.
7. Eiropas līmenī izveidot brīvprātīgu darba grupu, lai apsvērtu praktiskus līdzekļus, ar ko novērtēt kopējo jaunatnes līdzdalības un informētības mērķu īstenošanas ietekmi. Komisija ir aicināta ziņot Padomei par šīs darba grupas gūtajiem rezultātiem.
8. Labāk izmantot programmu "Jaunatne darbībā" 2007.-2013. gadam, lai atbalstītu strukturēto dialogu.
9. 2009. gadā izvērtējot Eiropas sadarbību jaunatnes jomā, apspriest šā strukturētā dialoga īstenošanu valsts un Eiropas līmenī.

PIELIKUMS

PASĀKUMI, LAI SEKMĒTU KOPĒJO JAUNATNES LĪDZDALĪBAS UN INFORMĒTĪBAS MĒRĶU ĪSTENOŠANU

Atkarībā no katras dalībvalsts apstākļiem un prioritātēm, un neskarot dalībvalstīs esošo valstu, reģionālo un vietējo iestāžu dažādo atbildību, var īstenot šādus darbības virzienus (saraksts ir nepilnīgs):

INFORMĀCIJA**1. Jauniešu piekļuve informācijas pakalpojumiem**

- (a) Izveidot un veicināt — labāk koordinējot informācijas pakalpojumus savās teritorijās — saskaņotas, visaptverošas informācijas stratēģijas, kas risina visus jauniešiem būtiskos jautājumus.
- (b) Pilnveidot tīmekļa vietnēs pieejamo informāciju un konsultāciju pakalpojumus, kā arī citas novatoriskas pieejas attiecībā uz jaunatnes informāciju, piemēram, mobilas vienības jauniešu informēšanai, lai atvieglinātu to jauniešu piekļuvi informācijai, kuriem ir mazākas iespējas.

2. Kvalitatīva informācija

- (c) Nodrošināt mācības un apmācības iespējas tiem, kas ir atbildīgi par jaunatnes informāciju.
- (d) Turpināt attīstīt individuālos informācijas un konsultāciju pakalpojumus.
- (e) Attīstīt jaunatnes informācijas un konsultāciju pakalpojumus atbilstīgi pašu jauniešu vajadzībām, un izmantot tos informācijas kanālus, ko jaunieši visbiežāk izmanto.
- (f) Maksimāli izmantot pašreizējās obligāto kvalitātes standartu pamatnostādnes un/vai izstrādāt kvalitātes standartus, lai nodrošinātu kvalitatīvu informāciju.
- (g) Uzlabot informācijas kvalitātes novērtēšanu.
- (h) Censties nodrošināt, lai jaunatnes izpētē iegūtie dati ir pieejami saprotamā un lietotājam draudzīgā veidā.

3. Jauniešu līdzdalība informēšanas darbībās

- (i) Aicināt jaunatnes organizācijas izplatīt informāciju par to nozīmīgo lomu pilsoniskās sabiedrības veidošanā.
- (j) Veicināt jauniešu līdzdalību valsts informācijas stratēģiju izveidē un novērtēšanā.
- (k) Veicināt jauniešu līdzdalību tādas informācijas savākšanā, radīšanā un izplatīšanā, kas attiecas uz viņiem vai kas viņus interesē, un līdzdalību saistītās konsultatīvās darbībās.

LĪDZDALĪBA**1. Jauniešu līdzdalība pilsoniskajā dzīvē**

- (a) Radīt atbilstīgus apstākļus jaunatnes organizāciju un jauniešu rīcības grupu darbībai, piemēram, nodrošinot finansiālo atbalstu vai sniedzot priekšrocības attiecībā uz to pasākumiem.
- (b) Veicināt to, lai visiem jauniešiem nodrošinātu plašas un vienlīdzīgas līdzdalības iespējas.
- (c) Mudināt jauniešus un jaunatnes organizācijas izveidot globālu partnerību.
- (d) Noteikt jaunus līdzdalības veidus un atbalstīt izmēģinājuma projektus, lai stiprinātu šīs jaunās reformas.
- (e) Veicināt strukturētu dialogu ar jauniešiem par tiem svarīgiem jautājumiem, konsultāciju procesā iesaistot gan valsts jaunatnes padomes, gan jauniešus, kas piedalās jaunās aktīvās pilsoniskās darbībās, kā piemēram, tīklos un rīcības grupās.
- (f) Atbalstīt vietējo līdzdalības struktūru izveidi un saziņu starp tām, kā piemēram, jaunatnes padomes, kas sistemātiski iesaista jauniešus vietējās lēmumu pieņemšanas struktūrās un mobilizē reģiona un vietējo iestāžu atbalstu.

- (g) Nodrošināt, lai ar jauniešiem regulāri apspriežas par tiem svarīgiem jautājumiem, un vietējā līmenī veicināt jauniešu ierosmju īstenošanu.
- (h) Valsts līmenī izveidot starpnozaru politikas aspektus un iesaistīt jauniešus to īstenošanā.
- (i) Izpētīt iespējas izveidot asociācijas ar tīmekļu vietņu palīdzību.
- (j) Izstrādāt līdzdalības veicināšanas instrumentus, piemēram, līdzdalības mehānismu pamatnostādnes vai interaktīvas politiskās līdzdalības forumus internetā.

2. Lielāka jauniešu līdzdalība pārstāvības demokrātijas sistēmā

- (k) Attīstīt praktiskus pasākumus, lai nodrošinātu jauniešu lielāku līdzdalību pārstāvības demokrātijas iestādēs vienlaikus pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju un vienlīdzību.
- (l) Labāk izmantot informācijas tehnoloģijas, lai atvieglinātu jauniešu līdzdalību vietējā, valsts, reģiona un Eiropas līmeņa vēlēšanās.
- (m) Attiecīgā gadījumā apsvērt iespēju diskutēt par vecumu, kādā piešķiramas balsstiesības, un pilnībā izmantot atsevišķās dalībvalstīs gūto pieredzi.

3. Līdzdalības apgūšanas veidu atbalstīšana

- (n) Attīstīt sinerģijas ar pasākumiem, kas tiek veikti izglītības jomā. Eiropas līmenī to var sasniegt, veidojot ciešāku saikni ar atklāto koordinācijas metodi izglītības un apmācības jomā. Valsts līmenī to var panākt, attīstot aktīvās pilsonības ierosmes skolās. Dalībvalstīs būtu jāizstrādā atbilstīgi pasākumi valsts, reģionālā un vietējā līmenī, piemēram, iniciatīvas pilsonības jautājumos, iesaistot skolas.
 - (o) Jauniešiem nodrošināt neoficiālu apmācību iespējas, kas palielinās viņu līdzdalību pilsoniskās sabiedrības attīstībā, un stiprināt saikni starp skolu un pilsonisko sabiedrību, jaunatnes organizācijām, kā arī vietējiem pasākumus jaunatnes jomā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš jauniešiem, kam ir mazāk iespēju.
 - (p) Attīstīt, izvērtēt un izplatīt informāciju par labu praksi demokrātijas apgūšanas un jaunatnes līdzdalības jomā.
-

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾
2006. gada 6. decembris
 (2006/C 297/03)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,3274	SIT	Slovēnijas tolērs	239,66
JPY	Japānas jēna	152,66	SKK	Slovākijas krona	35,465
DKK	Dānijas krona	7,4561	TRY	Turcijas lira	1,9201
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,67540	AUD	Austrālijas dolārs	1,6892
SEK	Zviedrijas krona	9,0757	CAD	Kanādas dolārs	1,5177
CHF	Šveices franks	1,5888	HKD	Hongkongas dolārs	10,3129
ISK	Islandes krona	91,74	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,9429
NOK	Norvēģijas krona	8,1350	SGD	Singapūras dolārs	2,0447
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	KRW	Dienvietkorejas vons	1 216,16
CYP	Kipras mārciņa	0,5781	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	9,4459
CZK	Čehijas krona	28,015	CNY	Ķīnas juāņa renminbi	10,3848
EEK	Igaunijas krona	15,6466	HRK	Horvātijas kuna	7,3569
HUF	Ungārijas forints	255,40	IDR	Indonēzijas rūpija	12 105,89
LTL	Lietuvas lits	3,4528	MYR	Malaizijas ringits	4,7116
LVL	Latvijas lats	0,6984	PHP	Filipīnu peso	65,713
MTL	Maltas lira	0,4293	RUB	Krievijas rublis	34,8160
PLN	Polijas zlots	3,8111	THB	Taizemes bats	47,342
RON	Rumānijas leja	3,4368			

⁽¹⁾ *Datu avots:* atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Paziņojums par to, kā piemērot Kopienā spēkā esošos antidempinga, antisubsidēšanas un aizsardzības pasākumus pēc paplašināšanās, kas iekļauj Bulgārijas Republiku un Rumāniju, un par pārskata iespējām

(2006/C 297/04)

Līdz ar paplašināšanos 2007. gada 1. janvārī visus spēkā esošos antidempinga, antisubsidēšanas un aizsardzības pasākumus automātiski piemēro importam paplašinātajā divdesmit septiņu dalībvalstu Kopienā. Attiecīgi šos pasākumus piemēro arī importam divās jaunajās dalībvalstīs⁽¹⁾. Paplašināšanās dienā būs vairākas nepabeigtas izmeklēšanas, kas uzsāktas līdz 2007. gada 1. janvārim. Ja šādu izmeklēšanu rezultātā nosaka pasākumus, tie vienlīdz attiecas uz importu divdesmit septiņu dalībvalstu Kopienā.

Komisija paziņo, ka tā ir gatava antidempinga, antisubsidēšanas un aizsardzības pasākumus pārskatīt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 3. punktu⁽²⁾, Regulas (EK) Nr. 2026/97 19. pantu⁽³⁾, un Regulas (EK) Nr. 3285/94 23. pantu⁽⁴⁾, ja jebkura ieinteresētā persona to pieprasa un iesniedz pierādījumus tam, ka pasākumi būtu bijuši ievērojami citādi, ja tie balstītos uz informāciju par jaunajām dalībvalstīm. Šajā sakarā jāatzīmē, ka tad, ja šādu pierādījumu nav, paplašināšanās pati par sevi nav pietiekams pamats tam, lai uzsāktu pārskatīšanu. Aicinām ieinteresētās personas meklēt plašāku informāciju un palīdzības dienesta kontaktinformāciju Tirdzniecības ĢD tirdzniecības aizsardzības mājas lapā par paplašināšanos:

(http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/tdi_enlarg/index_en.htm).

⁽¹⁾ Bulgārijas Republikā un Rumānijā.

⁽²⁾ Kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005, OV L 340, 23.12.2005., 17. lpp.

⁽³⁾ Kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004, OV L 77, 13.3.2004., 12. lpp.

⁽⁴⁾ Kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 13. decembra Regulu (EK) Nr. 2200/2004, OV L 374, 22.12.2004., 1. lpp.

PAZIŅOJUMS IMPORTĒTĀJIEM
Produktu imports no Melnkalnes uz Kopienu

(2006/C 297/05)

Ar *Oficiālā Vēstneša* 2004. gada 20. janvāra Nr. C 14 2. lappusē publicēto paziņojumu importētājiem Komisija informēja tirgus dalībniekus, kas uzrāda dokumentārus pierādījumus par izcelsmi, lai nodrošinātu atvieglojumu piemērošanu visām no Serbijas un Melnkalnes importētajām precēm, par nepieciešamās piesardzības ievērošanu, ņemot vērā, ka attiecīgo preču laišana brīvā apgrozībā var palielināt muitas parādu. Paziņojums pamatojās uz šaubām, ka saskaņā ar preferenču sistēmu no Serbijas un Melnkalnes importētajiem produktiem faktiski un pienācīgi jāpārbauda to izcelsmes statuss, kā to paredz Kopienas tiesību akti. Paziņojums neattiecas uz Kosovu, kā noteikts Apvienoto Nāciju Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244.

Ar Padomes 2005. gada 14. novembra Regulu (EK) 1946/2005), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2007/2000, ar kuru ievieš ārkārtas pasākumus tirdzniecībā ar tām valstīm un teritorijām, kas piedalās Eiropas Savienības stabilizācijas un asociācijas procesā vai ir ar to saistītas, kopš 2006. gada 1. janvāra ievieša trīs atsevišķas izcelsmes teritorijas attiecībā uz autonomajiem tirdzniecības pasākumiem saskaņā ar trīs atsevišķām muitas teritorijām: Serbija, Melnkalne un Kosova. Šis dalījums paliek spēkā atbilstīgi pēdējā maija lēmumam par Melnkalnes neatkarību.

Komisijas dienestu veiktās Serbijas un Melnkalnes uzraudzības misijas galvenie konstatējumi norāda, ka Serbijā ir visi vajadzīgie muitas pārvaldes elementi, lai pienācīgi vadītu un kontrolētu preferenču sistēmu, eksportējot produktus uz Kopienu, kā arī citām Balkānu valstīm. Taču attiecībā uz Melnkalni joprojām vajadzīgi daži uzlabojumi saistībā ar tiesību aspektiem un praksi, veicot pārbaudes izcelsmes teritorijā.

Tādā veidā Serbijas gadījumā atjaunoti pienācīgi preferenču sistēmas darbošanās apstākļi; paziņojums importētājiem attiecībā uz Serbijas un Melnkalnes izcelsmes produktu importu Kopienā jāatsauc attiecībā uz Serbiju, bet jāuztur attiecībā uz visu produktu importu importu uz Kopienu no Melnkalnes. Paziņojums neattiecas uz Kosovu, kā noteikts Apvienoto Nāciju Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244.

Tāpēc Kopienas tirgus dalībniekus, kas uzrāda dokumentārus pierādījumus par izcelsmi, lai nodrošinātu atvieglojumu piemērošanu visām no Melnkalnes importētajām precēm, aicina ievērot nepieciešamo piesardzību, ņemot vērā, ka attiecīgo preču laišana brīvā apgrozībā var palielināt muitas parādu.

Šis paziņojums aizstāj 2004. gada 20. janvāra *Oficiālā Vēstneša* Nr. C 14 2. lappusē publicēto paziņojumu.

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem

Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/06)

Lēmuma pieņemšanas datums	12.10.2006.
Atbalsta atsauces numurs	N 53/06
Dalībvalsts	Beļģija
Reģions	Flandrija
Nosaukums	„Proefproject van het Vlaamse Gewest voor subsidies voor het vervoer van containers via binnenvaart en estuaire vaart van en naar de Vlaamse kusthavens”.
Juridiskais pamats	Besluit van de Vlaamse regering tot toekenning van een toelage voor het transport via binnenvaart en estuaire vaart van de Vlaamse kusthavens naar het hinterland
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	— panākt kravu novirzīšanu no autoceļiem uz kuģošanu pa iekšzemes ūdensceļiem; — kompensēt ārējās izmaksas, kuras nesiedz autotransports; — radīt kravu pārvadājumu pietiekami lielu apjomu pēc uzsākšanas perioda beigām, lai bez valsts iejaukšanās varētu veikt regulārus konteineru pārvadājumus starp Flandrijas jūras ostām un iekšzemi
Atbalsta veids	Tiešs piešķirums
Budžets	6 240 776 EUR trīs gados
Intensitāte	Upju kuģu būvniecībai vai rekonstrukcijai — 20 % no kopējām izmaksām. Uzsākšanas atbalstam –1,14 % un 3,16 % no kopējām izmaksām par viena tāda TEU konteineru transportu, kura galamērķis ir Flandrija vai Reinas apgabals.
Atbalsta ilgums	2006-2008
Attiecīgās tautsaimniecības nozares	Kuģošana pa iekšzemes ūdensceļiem
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Flandrijas reģions ar aģentūras <i>Waterwegen en Zeekanaal S.A.</i> starpniecību

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	13.9.2006.
Atbalsta Nr.	N 223/06
Dalībvalsts	Francija

Reģions	Martinika
Nosaukums	Régime d'aides sociales à caractère individuel au profit de certaines catégories de passagers des liaisons aériennes régulières entre la Martinique et la métropole, en application de l'article 60 de la loi n° 2003-660 du 21 juillet 2003 de programme pour l'outre-mer
Juridiskais pamats	Article 60 de la loi n° 2003-660 du 21 juillet 2003 de programme pour l'outre-mer; décret n° 2004-100 du 30 janvier 2004 relatif à la dotation de continuité territoriale instituée par l'article 60 de la loi de programme pour l'outre-mer; arrêté du 7 février 2006 fixant pour l'année 2006 la répartition de la dotation de continuité territoriale instituée par l'article 60 de la loi de programme pour l'outre-mer; délibération du conseil régional de la Martinique n° 04-1012 du 15 juin 2004 portant dispositif de continuité territoriale; délibération du conseil régional de la Martinique n° 04-1711 du 6 octobre 2004 portant autorisation de signer des conventions avec les agences de voyage dans le cadre de la mise en place du dispositif de continuité territoriale; délibération du conseil régional de la Martinique n° 05-1742 du 25 octobre 2005 portant modification du dispositif d'aide au voyage aérien
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Uzlabot Martinikas iedzīvotāju mobilitāti starp Martiniku un kontinentālo Franciju
Atbalsta veids	Segt 50 % no aviobiļetes cenas par lidojumu turp un atpakaļ
Budžets	Aptuveni 5 miljoni euro (EUR) gadā
Intensitāte	50 % no aviobiļetes cenas par lidojumu turp un atpakaļ
Atbalsta ilgums	10 gadi
Tautsaimniecības nozares	Gaisa pārvadājumi
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Conseil régional de la Martinique — Hôtel de Région — Plateau Roy-Cluny Rue Defferre — BP 601 F-97200 Fort-de-France
Cita informācija	Ziņojums

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidencialā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	4.7.2006.
Atbalsta Nr.	N 279/06
Dalībvalsts	Slovākija
Nosaukums	SEN Films s.r.o.
Juridiskais pamats	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 - § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR - 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pasākuma veids	Individuāls atbalsts
Mērķis	Kultūras veicināšana
Atbalsta forma	Tiešā dotācija

Budžets	Plānotie gada izdevumi 9 milj SKK; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 30,6 milj SKK
Atbalsta intensitāte	29,4 %
Atbalsta ilgums	31 Decembris 2006
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	12.10.2006.
Atbalsta Nr.	N 348/2006
Dalībvalsts	Nīderlande
Nosaukums	Overgangsbudget voor de liberalisatie van de markt voor inburgeringscursussen voor recente immigranten
Juridiskais pamats	Artikel 60 Wetsvoorstel Ministeriële Regeling Kamerstukken 2005-2006 30308 nr. 2 & 3.
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Nozaru attīstība
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi: 2007: 62 milj EUR, 2008: 40 milj EUR, 2009: 20 milj EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 122 milj EUR
Atbalsta ilgums	1 Janvāris 2007 - 31 Decembris 2009
Piešķirējietādes nosaukums un adrese	Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap Postbus 16375, 2500 BJ Den Haag, Nederland

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	13.9.2006.
Atbalsta atsauces numurs	N 387/06
Dalībvalsts	Slovākijas Republika
Reģions	Nitriansky kraj
Nosaukums	Renty (t. j. odškodnenia za pracovné úrazy a choroby z povolania) pre Horno-nitrianske bane Prievidza, a.s. Prievidza
Juridiskais pamats	Článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 1407/2002 o štátnej pomoci pre uholný priemysel v kombinácii s číslom 1 písm. f) prílohy k nariadeniu
Pasākuma veids	Individuālais atbalsts
Mērķis	Kompensācija par "pārmantotajām saistībām"

Atbalsta veids	Tiešie maksājumi
Budžets	39,9 miljoni SKK
Atbalsta ilgums	1.1.2005. – 31.12.2005.
Attiecīgās tautsaimniecības nozares	Ogļu rūpniecība
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	7.6.2006.
Atbalsta Nr.	N 622/2005
Dalībvalsts	Nīderlande
Nosaukums	Steunregeling voor de aanpassing van het Europese signaleringssysteem (ETCS) in series goederenlocomotieven
Juridiskais pamats	Regeling, houdende bepalingen voor de subsidiëring van ombouw en typekeuring van ETCS in goederenlocomotieven
Atbalsta forma	Sniegt finansiālu atbalstu, lai kompensētu izdevumus par ETCS ierīkošanu pirmajās tādas sērijas kravas lokomotīvēs, kas brauks pa jauno Betuwe līniju
Budžets	15 miljoni EUR
Atbalsta intensitāte	50 % no attaisnotajām izmaksām
Atbalsta ilgums	2006 — 2007

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	13.9.2006.
Atbalsta Nr.	NN 9/2006
Dalībvalsts	Slovākijas Republika
Nosaukums	Valsts atbalsts akmeņogļu rūpniecībai
Juridiskais pamats	Zákon č. 461/2003
Mērķis	raktuvju slēgšana
Budžets	191 miljons Slovākijas kronu (SKK)
Atbalsta ilgums	No 2004. līdz 2010. gadam

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Lēmuma pieņemšanas datums	20.4.2004.
Atbalsta Nr.	N. 54/2001
Dalībvalsts	Itālija
Reģions	Provincia autonoma di Trento
Nosaukums	Provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Juridiskais pamats	Deliberazione della giunta provinciale n. 6749 del 12 giugno 1998, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci — anni 1999 e 2000
Pasākuma veids	Atbalsta shēma
Mērķis	Nozaru attīstība
Atbalsta forma	Tiešā dotācija
Budžets	Plānotie gada izdevumi 10,9 milj EUR; Kopējais plānotais atbalsta apjoms 21,8 milj EUR
Atbalsta intensitāte	45 %
Atbalsta ilgums	1 Janvāris 1999 — 31 Decembris 2000
Tautsaimniecības nozares	Atpūta, kultūras pasākumi un sports
Piešķirējiestādes nosaukums un adrese	Provincia autonoma di Trento — Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

VALSTS ATBALSTS — FRANCIZA

Valsts atbalsts C 47/2006 (ex N 648/2005) — Nodokļu kredīts videospēļu izveidei

Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/07)

Ar 2006. gada 22. novembrī vēstuli, kas autentiskā valodā ir atveidota šim kopsavilkumam pievienotajā pielikumā, Komisija ir paziņojusi Francijai par savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto pasākumu.

Ieinteresētās puses savus apsvērumus par atbalsta pasākumiem, attiecībā uz kuriem Komisija uzsākusi procedūru, viena mēneša laikā no šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas var iesniegt šādā iestādē:

Commission européenne
Direction générale de la Concurrence
Greffé Aides d'Etat
SPA 3 6/5
B-1049 Bruxelles
Fax: (32-2) 296 12 42

Šos apsvērumus paziņos Francijai. Ieinteresētā persona, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šādas prasības iemeslus.

KOPSAVILKUMS

1. PASĀKUMA APRAKSTS

Francijas iestādes 2005. gada 20. decembrī paziņoja par nodokļu kredītu videospēļu izveidei.

Uzņēmumi, kuriem ir tiesības saņemt nodokļu kredītu, ir videospēļu izveides studijas, kas darbojas neatkarīgi vai kā izdevēja meitasuzņēmumi. Tas attiecas uz videospēlēm, kas paredzētas personālajam datoram vai spēļu konsolēm, mobilajām spēlēm vai spēlēm tiešsaistē, izglītojošām programmatūrām vai spēļu veidā izglītojošām programmatūrām, un saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem kultūras CD-ROM, kas atbilst noteiktam augsta līmeņa kritēriju skaitam.

Vispirms tiek izslēgtas spēles, kas ietver pornogrāfiska satura vai ļoti lielas vardarbības ainas. Piemērotām videospēlēm ir jāatbilst vienam no šiem diviem kultūras kritērijiem:

1. tās attīsta kāda jau esoša Eiropas kultūras mantojuma darba adaptāciju, pamatā izmantojot kādu franču valodā rakstītu scenāriju, vai
2. tās atbilst "kritērijam par kvalitatīvu un oriģinālu koncepciju un par ieguldījumu kultūras dažādības un Eiropas radīto darbu izteikšanā videospēļu jomā". Šo kritēriju izvērtēs "satura, scenārija, spēlējamības, navigācijas, interaktivitātes un vizuālo, skaņas un grafisko sastāvdaļu kvalitātes un oriģinalitātes pārbaude".

Visbeidzot pievienojas Eiropas kultūras kritērijs: izmantojot tabulu ar punktiem, kas sadalīti pa kategorijām un piešķirti pa posteņiem, ņemot vērā Eiropas Savienības dalībvalstu pārstāvju viedokli, tiks noteikts videospēļu Eiropas raksturs un tāpat to atbilstība nodokļu kredīta saņemšanai. Punktu sistēmu tabulu piemēro neatkarīgi no vietas, kur radusies izdevumi.

Attaisnotie izdevumi iekļaus attiecīgās personāla izmaksas (atalgojums un sociālie maksājumi), dotācijas par apstiprinātu videospēļu radīšanā tieši iesaistīto pamatlīdzekļu, izņemot ēkas, amortizāciju un citus darbības izdevumus, kas noteikti standartveidā 75 % apmērā no personāla izdevumiem.

Šādi noteiktajiem kopējiem izdevumiem piemēro nodokļu kredīta likmi. Nodokļu kredīta likme ir 20 % no attaisnotajiem izdevumiem. Ja nodokļu atlaides summa vienā finanšu gadā pārsniedz maksājamo nodokļu summu, pārpalikums tiek atdots uzņēmumam. Provizorisks gada budžets šim pasākumam ir no 30 miljoniem euro līdz 60 miljoniem euro. Ir paredzēts, ka šis pasākums turpināsies līdz 2008. gada 31. decembrim.

2. PASĀKUMU NOVĒRTĒŠANA

Šis nodokļu kredīts, kas ir finansēts no valsts resursiem, sniedz selektīvu priekšrocību nodokļu samazinājuma veidā noteiktiem uzņēmumiem, kas darbojas videospēļu ražošanas nozarē. Turklāt šajā nozarē notiek tirdzniecība starp dalībvalstīm. Līdz ar to paziņotais pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Pirmkārt Komisijai ir jāpārlicinās, vai pasākums neietver nevienu klauzulu, kas būtu pretrunā EK Līguma noteikumiem citās jomā, kas nav valsts atbalsts. Tātad šķiet, ka tikai dotācijas par amortizāciju un uzņēmumam, kurš saņem nodokļu atlaidi, radušies personāla izdevumi var tikt ņemti vērā attaisnotajās izmaksās. Nav skaidri redzams, vai un kā tiek ņemti vērā to apakšuzņēmumu izmaksas, kuri var atrasties citās dalībvalstīs. Tātad Komisija var tikai secināt, ka pasākums neietver nekādu diskrimināciju, pamatojoties uz izmaksu lokalizāciju. Tāpat nav skaidri saprotams, vai Eiropas uzņēmumu Francijas stabils iestādes, lai kāds arī būtu to juridiskais statuss, var saņemt nodokļu kredītu.

Jautājumā par atbilstību Kopienas noteikumiem valsts atbalsta jomā Francijas iestādes uzskata, ka uz paziņoto pasākumu attiecas EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzētā atkāpe. Lai atbalsta pasākums būtu atbilstīgs, pamatojoties uz šo pantu, tam jāveicina kultūra proporcionālā un nepieciešamā veidā.

Komisija neizslēdz to, ka dažas videospēles var būt kultūras preces EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē. Šī kvalifikācija būs atkarīga no to saturu un tātad no Francijas iestāžu izmantotajiem atlasē kritērijiem.

Pirmais Francijas iestāžu ierosinātais kultūras kritērijs paredz, ka šīm spēlēm ir jābūt kāda jau esoša Eiropas kultūras mantojuma darba adaptācijai. Tomēr šķiet, ka daži Francijas iestāžu iesniegtie videospēļu piemēri, kas atbilstu šīm kritērijiem, liecina, ka šo kritēriju var tikt piemērot ļoti plaši, un tas nesniegtu visas vajadzīgās garantijas, lai nodrošinātu to, ka atlasītās videospēles patiešām ir iepriekš esoša Eiropas kultūras mantojuma darba adaptācija. Tātad ir jāprecizē Eiropas kultūras mantojuma koncepcija.

Videospēles ir attaisnojamas arī tad, ja tās atbilst "kritērijam par kvalitatīvu un oriģinālu koncepciju un par ieguldījumu Eiropas kultūras dažādības un kreativitātes izteikšanā videospēļu jomā". Attiecībā uz šo otro kultūras kritēriju iespējamā interpretācija arī var būt plaša, kas tas varētu ietvert arī simulāciju spēles vai sporta spēles, kuru kultūras saturs ir apstrīdams. Turklāt šo "kvalitatīvas un oriģinālas koncepcijas" kritēriju varētu izmantot drīzāk, lai atlasītu labas videospēles izklaides un animācijas nozīmē, nevis videospēles ar kultūras ietekmi.

Šobrīd Komisijai ir šaubas par to, vai paziņotais pasākums ļauj atlasīt tikai videospēles, kurām ir kultūras raksturs, un tātad arī par to, vai tas atbilst kultūras veicināšanas mērķim EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē.

Paredzot, ka šo videospēļu, kas definētas šā atbalsta pasākuma pamatā, ražošanas veicināšanai ir kultūras veicināšanas mērķis

87. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē, ir jāpārlicinās, vai šis pasākums atbilst šim mērķim un jo īpaši vai tas ir piemērots instruments, vai tam ir pietiekami stimulējoša ietekme un vai tas ir proporcionāls. Šobrīd Komisija uzskata, ka Francijas iestādes nav iesniegušas pietiekamu informāciju, kas noteiktu, ka pasākumam ir pietiekami stimulējoša ietekme. Attiecībā uz proporcionalitāti Komisija norāda, ka nodokļu kredīts ir 20 % no izdevumiem, tas ir saprātīgs, ja attaisnotās izmaksas ir pareizi definētas un ja vērā tiek ņemtas tikai reāli radušās ražošanas izmaksas.

Tomēr "citi darbības izdevumi" (izņemot personāla izmaksas un dotācijas par pamatlīdzekļu amortizāciju) tiek noteiktas pēc vienotas likmes 75 % apmērā no personāla izdevumiem. Komisija šaubās, vai šis "citu darbības izdevumu" aprēķins ļaus noteikt izmaksas videospēļu radīšanai, kas reāli radušās uzņēmumiem, kuri ir tiesīgi saņemt atbalstu, un vai tas ir atbilstīgs Kopienas noteikumiem valsts atbalsta jomā.

Visbeidzot, lai atbalsts būtu saderīgs, konkurences traucējumiem un paziņotā pasākuma ietekmei uz tirdzniecību ir jābūt tik ierobežotai, lai atbalsta kopējā bilance būtu pozitīva. Samazinot Francijā esošo šīs nozares uzņēmumu ražošanas izmaksas, šis nodokļu kredīts var stiprināt to pozīciju salīdzinājumā ar konkurentiem Eiropā, jo īpaši Apvienotajā Karalistē un Vācijā. Francijas iestādes nav iesniegušas nekādu precīzu informāciju par šā pasākuma ietekmi uz konkurenci Kopienā.

Šobrīd visu šo iemeslu dēļ Komisija šaubās, vai paziņotais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, pamatojoties uz EK Līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktu. Komisijai ir arī šaubas par to, vai pasākums var būt saderīgs, pamatojoties uz citiem Līguma noteikumiem vai izrietošiem noteikumiem.

Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu jebkuru nelikumīgu atbalstu var piedzīt no tā saņēmēja.

VĒSTULES TEKSTS

"Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la réforme citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

1. PROCÉDURE

1. Le 20 décembre 2005, les autorités françaises ont notifié la présente mesure d'aide.
2. Par lettre datée du 25 janvier 2006, la Commission a demandé des informations supplémentaires, qui ont été fournies par courrier daté du 15 février 2006.

3. Le 3 mai 2006, une réunion a eu lieu entre les services de la Commission et les autorités françaises. À la suite de cette réunion, les autorités françaises ont apporté des changements à cette mesure, dont elles ont informé la Commission par lettre en date du 12 juin 2006.
4. Sur la base de ces changements, la Commission a demandé des informations supplémentaires par lettre datée du 1er août 2006, à laquelle les autorités françaises ont répondu, après une demande d'extension de délai, par courrier daté du 18 septembre 2006.

2. DESCRIPTION DE LA MESURE

2.1. Contexte de la mesure

5. D'après les autorités françaises, la France est historiquement un pays de création de jeux vidéo. Actuellement trois sociétés françaises figurent au rang des tout premiers éditeurs mondiaux: Ubisoft, Atari et Vivendi Universal Games. Outre ces trois éditeurs, près d'une soixantaine de studios de développement indépendants, généralement de taille petite (5-10 personnes) à moyenne (50-60 personnes) participent en France à la création de jeux sur le territoire.
6. Les autorités françaises soulignent par ailleurs que le jeu vidéo s'est affirmé comme "un mode créatif d'expression capable de véhiculer des valeurs sociales, culturelles voire artistiques". Cela serait particulièrement vrai en France. Selon les autorités françaises, il y a en effet une tradition et un savoir-faire français du jeu vidéo, qui sont tournés vers la création originale et où le graphisme et la jouabilité ("gameplay") s'inspirent tout à la fois du cinéma et de la bande dessinée. Le jeu vidéo français se distingue aussi par l'importance des jeux à contenu directement culturel ou ludo-éducatif.
7. Or, selon les autorités françaises, l'environnement économique mondial menace les conditions de la création du jeu vidéo en France. La première raison serait d'ordre technologique: la particularité du jeu vidéo est d'être soumise à un cycle technologique court, marqué par le renouvellement tous les cinq ou six ans des consoles de jeu. L'introduction de nouvelles technologies rend chaque cycle de production plus coûteux et plus complexe puisqu'il faut à chaque fois réinventer la chaîne de production. Le dernier changement de consoles au début des années 2000 a ainsi abouti à des budgets de développement des nouveaux produits très supérieurs à ceux de la génération précédente. Or un nouveau cycle industriel est en cours, avec les mêmes conséquences économiques pour les producteurs de jeux vidéos.
8. En outre, si les éditeurs français de jeux vidéo sont parmi les premiers au rang mondial, les studios européens et notamment français quant à eux souffrent, selon les autorités françaises, d'un manque de compétitivité par rapport

aux autres pays, notamment le Canada. Ainsi, pour un même projet, l'écart de coût de développement peut atteindre 33 % entre la France et les États-Unis et 90 % par rapport au Canada. En effet, le Québec a mis en place un crédit d'impôt sur les dépenses de jeux vidéo (37,5 % sur les dépenses de production éligibles), dont semble bénéficier d'ailleurs Ubisoft, qui a installé une filiale dans ce pays.

9. La concomitance de ces facteurs aurait ainsi provoqué un effondrement du tissu productif français, dont les effectifs seraient en baisse de 50 % depuis 2000. Ainsi une vingtaine de sociétés françaises ont cessé leurs activités entre 2001 et 2004. Cette situation mettrait en péril le secteur de la création de jeux vidéo européenne et française dont la dimension culturelle est essentielle, selon les autorités françaises. Face à ces difficultés, les autorités françaises proposent de mettre en place un mécanisme de soutien à la création de jeux vidéo ayant une dimension culturelle.

2.2. Modalités de la mesure

10. La base juridique de la mesure est un projet d'article de loi instaurant un crédit d'impôt pour dépenses dans la création de jeux vidéo, à insérer dans la loi de finances pour 2006.
 - a) *Entreprises et jeux vidéo éligibles*
11. Les entreprises éligibles sont celles qui produisent les jeux vidéos, à savoir les studios de développement, indépendants ou filiales d'éditeurs.
12. Les jeux éligibles sont définis comme les logiciels de loisir mis à la disposition du public sur support physique ou en ligne et intégrant des éléments de création artistique et technologique. Ceci recouvre non seulement le jeu vidéo pour PC ou console, mais aussi le jeu mobile, le jeu en ligne multi-joueurs ou non, le logiciel éducatif ou ludo-éducatif et le CD-Rom culturel si il intègre une interactivité et une créativité suffisante. Un montant minimum de 150 000 EUR de coûts de développement a été fixé pour exclure les jeux qui n'ont pas vocation à une commercialisation significative. De plus, pour être admis au bénéfice du crédit d'impôt, les jeux vidéo devront remplir un certain nombre de critères.
13. Le premier critère sera négatif: seront exclus du bénéfice du crédit d'impôt les jeux vidéo comportant des séquences à caractère pornographique ou de très grande violence.
14. Les jeux vidéo éligibles devront par ailleurs avoir une dimension culturelle. Pour ce faire, les jeux vidéo devront satisfaire l'un de deux critères suivants:
 - a) Soit ils développent une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen à partir d'un scénario écrit en français.

- b) Soit ils développent un concept original. Ce critère a été ultérieurement précisé par les autorités françaises: les jeux vidéo sont éligibles sur la base du second critère culturel si ils remplissent "un critère de qualité et d'originalité du concept et de contribution à l'expression de la diversité culturelle et de la création européennes en matière de jeu vidéo". L'appréciation de ce critère comprendra "l'examen de la qualité et de l'originalité du contenu, du scénario, de la jouabilité, de la navigation, de l'interactivité et des composantes visuelles, sonores et graphiques".
15. S'ajoutera enfin un critère "culturel" européen: un barème de points répartis par catégories et affectés par postes en fonction de la qualité de ressortissant d'un État membre de l'Union européenne déterminera le caractère européen des jeux vidéo et donc leur admissibilité au bénéfice du crédit d'impôt. Sont pris en compte pour le barème non seulement les collaborateurs directement engagés par le producteur de jeu, mais aussi ceux rattachés aux éventuelles entreprises sous-traitantes chargées des opérations de fabrication. Le calcul de ce barème est aussi fait indépendamment de la localisation des dépenses: ainsi les dépenses effectuées auprès d'entreprises sous-traitantes établies en Europe seront éligibles.
- b) *Dépenses éligibles*
16. Les dépenses éligibles sont définies de façon à correspondre aux dépenses de conception et de création. En sont notamment exclues les dépenses de débogage et de tests avals. Elles recouvrent par contre:
- a) les charges de personnel (rémunération et charges sociales) afférentes:
- au réalisateur, à l'adjoint du réalisateur, au directeur artistique, au directeur technique;
 - aux personnes chargées du scénario et des dialogues, du design et de la conception des niveaux de jeu;
 - aux personnes chargées de la programmation;
 - aux personnes chargées du graphisme et de l'animation;
 - aux personnes chargées de l'environnement sonore.
- b) Les dotations aux amortissements des immobilisations, autres que les immeubles, affectées directement à la création de jeux vidéo agréés;
- c) Les autres dépenses de fonctionnement, établies de façon forfaitaire à 75 % des dépenses de personnel.
17. Les subventions publiques perçues par les entreprises à raison de dépenses ouvrant droit au crédit d'impôt viendront en diminution de la base de calcul du crédit d'impôt.
- c) *Mécanisme d'application du crédit d'impôt*
18. C'est à l'assiette de dépenses ainsi définies qu'est appliqué le taux de crédit d'impôt. Le taux du crédit d'impôt est de 20 % de l'assiette des dépenses éligibles.
19. Les autorités françaises se proposent par ailleurs d'instituer un plafond par entreprise dans un souci de maîtriser le coût fiscal de la mesure. Dans l'état actuel du projet, les autorités françaises se proposent de fixer ce plafond à 3 millions EUR. Le budget annuel prévisionnel pour ce dispositif est chiffré entre 30 millions EUR et 60 millions EUR.
20. Un mécanisme d'agrément est par ailleurs mis en place afin de vérifier les critères de sélection des jeux vidéo. Cette évaluation sera effectuée par un comité d'experts composé de représentants des administrations françaises et de personnalités qualifiées, qui n'appartiendront pas forcément au monde du jeu vidéo, mais qui pourront aussi représenter d'autres disciplines culturelles. Ce groupe d'experts vérifiera l'éligibilité de l'entreprise, du jeu, la nature des dépenses, et le respect des critères culturels énumérés ci-dessus. Ce comité émettra un avis sur la base duquel le Ministère de la Culture et de la Communication émettra son agrément.
21. Les modalités de versement sont les suivantes: le crédit d'impôt est imputé sur l'impôt sur les sociétés dû au titre du premier exercice clos à compter de la date d'agrément provisoire qui est donné au démarrage du projet, puis sur l'impôt sur les sociétés dû au titre de chaque exercice au cours desquelles les dépenses éligibles ont été engagées. L'agrément définitif est délivré lors de la livraison à l'éditeur. Si l'agrément définitif n'est pas délivré dans un délai de 24 mois à compter de la date de délivrance de l'agrément provisoire, l'entreprise doit reverser le crédit d'impôt qu'elle a utilisé. Enfin, lorsque le montant de la réduction d'impôt au titre d'un exercice excède le montant de l'impôt dû, l'excédent est restitué à l'entreprise.
22. Le dispositif est initialement prévu pour durer jusqu'au 31 décembre 2008.

3. ÉVALUATION DE LA MESURE

3.1. Qualification des mesures

23. L'article 87 paragraphe 1 du traité CE dispose: "Sauf dérogations prévues par ledit traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions".
24. La mesure visée par la présente décision consiste en un crédit d'impôt qui vient en déduction de l'impôt sur les sociétés normalement dû par les bénéficiaires. Le caractère de ressource étatique de cette mesure ne fait donc aucun doute.

25. Cette mesure vise à réduire les coûts de production des entreprises bénéficiaires et constitue clairement un avantage qui est par ailleurs sélectif dans la mesure où seul le secteur de production de jeux vidéo peut en bénéficier. Cette mesure constitue donc un avantage sélectif susceptible de créer une distorsion de concurrence au sens de l'Article 87(1) CE.
26. Par ailleurs, selon les informations sur les parts de marchés fournies par les autorités françaises, et qui ne sont disponibles que pour les éditeurs de jeux vidéo, les trois grands éditeurs français de jeux vidéo, à savoir Ubisoft, Atari et VUGames représentaient respectivement 6,4 %, 3,5 % et 4,4 % des parts de marchés des éditeurs de jeux vidéo en 2005 dans l'ensemble formé par le Royaume-Uni, l'Allemagne, la France, l'Espagne et l'Italie. Les studios établis en France, à qui la mesure est destinée, ne représentent qu'une proportion limitée du chiffre d'affaire de ces éditeurs (25 % pour Ubisoft, 10 % pour Atari et 2 % pour VUGames). Ils n'en représentent donc pas moins une proportion non négligeable de la part de marché de ces éditeurs dans les cinq pays européens mentionnés ci-dessus. À l'évidence, le marché des jeux vidéo n'est donc pas un marché national. L'on peut donc considérer que le crédit d'impôt est susceptible d'affecter les échanges entre États Membres.
27. Eu égard à ces considérations, il convient de conclure que ces financements constituent des aides d'État au sens du traité.
- bilité ("gameplay"). Cet élément essentiel relève de la dimension culturelle, à savoir le talent artistique.
- c) La dimension culturelle des jeux vidéo transparaît aussi dans les relations complémentaires que ce média a tissées avec le cinéma et qui se manifestent à travers l'utilisation de certaines techniques cinématographiques dans les jeux vidéo (telles que les techniques d'animation), à travers le fait qu'un nombre croissant de jeux vidéo s'inspirent du cinéma et que les jeux vidéos reprennent les modes de narration utilisés au cinéma.
- d) Cette dimension culturelle du jeu vidéo explique par ailleurs la réflexion actuellement en cours en France autour du statut des auteurs dans le jeu vidéo, réflexion qui va dans le sens de la protection des droits de propriété artistique de certains fonctions créatives telles que la réalisation du scénario interactif, la conception graphique et la création de la composition musicale originale.
- e) Les autorités françaises soutiennent que la Commission a soutenu cette industrie à travers le programme MEDIA.
- f) En outre, le caractère culturel des jeux vidéo éligibles serait garanti par les critères de sélection décrits au point 14.

3.2. Compatibilité des mesures

3.2.1. Position des autorités françaises

28. Les autorités françaises considèrent que la dérogation visée à l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE s'applique à la mesure notifiée. Cet article précise que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges et de la concurrence dans la Communauté dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Pour établir que les jeux vidéo éligibles au bénéfice de ce crédit d'impôt constituent des objets culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE, les autorités françaises avancent les arguments suivants:
- a) Ces jeux vidéo sont conçus sur la base d'un scénario en langue française, ce qui est un véhicule des modes de pensée associés à l'usage de cette langue.
- b) Les jeux vidéo sont une création artistique et technologique. La part des dépenses artistiques devient en effet majoritaire dans la conception du jeu, au détriment des dépenses de programmation qui ne représentent plus qu'un tiers des coûts d'un projet. En effet, une grande partie de ces dépenses porte sur la substance du jeu, à savoir la qualité de l'interaction, autrement dit la jouabilité.
29. De plus, les autorités françaises soutiennent par ailleurs que, conformément à la Communication de la Commission sur l'application des règles relatives aux aides d'État aux mesures relevant de la fiscalité directe des entreprises de 1998, ce crédit d'impôt respecte les principes de légalité générale et notamment les principes du Traité interdisant toute discrimination en fonction de la nationalité et assurant la liberté d'établissement, la libre circulation des marchandises et la libre prestation des services. À ce titre, les autorités françaises soulignent qu'aucune discrimination n'est faite entre collaborateurs nationaux et européens. Toutes les entreprises établies en France, quelque soit leur nationalité, peuvent aussi être bénéficiaires du dispositif.
30. Enfin, les autorités françaises considèrent que la mesure notifiée n'altère pas les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Tout d'abord, la mesure proposée n'est pas discriminatoire, puisqu'elle permet d'associer les talents de tous les États membres de l'Union, sans traitement différencié en fonction des nationalités. Ensuite, les autorités françaises soutiennent que l'intérêt commun réside dans l'existence et le soutien à une production culturelle de jeux vidéo. Ainsi, même si le Royaume Uni et l'Allemagne ont aussi une industrie de jeux vidéo, la concurrence est aujourd'hui essentiellement extra-communautaire et provient des États-Unis, du Canada, de la Corée du Sud et du Japon. Ainsi, l'impact de la mesure devrait s'apprécier au regard de cette concurrence extra-communautaire.

3.2.2. *Position de la Commission*

31. En premier lieu, et en application du principe établi par la Cour dans l'arrêt *Matra* ⁽¹⁾, la Commission doit s'assurer que les conditions d'accès au crédit d'impôt ne contiennent pas de clauses contraires aux dispositions du traité CE dans des domaines autres que les aides d'État, et notamment qu'elles ne comprennent aucune discrimination en raison de la nationalité.
32. Sur ce point, il convient de noter que la mesure ne paraît contenir aucune restriction quant à la nationalité des personnels employés. Par contre, seules les dotations aux amortissements et les charges de personnels salariés de l'entreprise bénéficiaire du crédit d'impôt semblent être pris en compte dans les coûts éligibles. Il n'apparaît pas clairement si et comment sont pris en compte dans les coûts éligibles les coûts d'entreprises sous-traitantes, qui peuvent être situées dans d'autres États Membres. La Commission ne peut donc à ce stade conclure que la mesure n'introduit aucune discrimination sur la base de la localisation des coûts.
33. Du plus, le fait que les studios de production de jeux vidéo éligibles doivent être établis en France est, compte tenu des règles françaises d'imposition, inhérent à la condition de l'assujettissement en France aux fins de l'impôt sur les sociétés et serait donc justifié par la nature fiscale de la mesure d'aide qui est un crédit d'impôt. Il reste néanmoins à vérifier que les établissements stables français d'entreprises européennes pourraient elles aussi bénéficier du crédit d'impôt quelque soit leur forme juridique.
34. En conclusion, à ce stade, la Commission ne peut conclure que la mesure d'aide ne comporte aucune infraction aux autres dispositions du Traité CE.
35. Concernant ensuite la question de la compatibilité de la mesure avec le marché commun sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d), la Commission souhaite rappeler à titre préliminaire que cette dérogation doit, comme toute dérogation à la règle générale énoncée à l'article 87 paragraphe 1, être interprétée de façon restrictive.
36. Afin d'être compatible sur la base de cet article, une mesure d'aide doit remplir un objectif de promotion de la culture de façon proportionnelle et nécessaire. Elle doit en particulier être évaluée sur la base des questions suivantes:
 1. La mesure vise-t-elle à un réel objectif de promotion de la culture?
 2. Est-elle conçue de façon à remplir cet objectif culturel? En particulier:
 - a) Est-elle un instrument approprié ou existent-ils d'autres instruments mieux appropriés?
 - b) A-t-elle un effet incitatif suffisant?
 - c) Est-elle proportionnelle? Est-ce que le même résultat ne pourrait être obtenu avec moins d'aide?
 3. Est-ce que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce sont limités, de telle manière que le bilan global de l'aide est positif?

1) *Existence d'un objectif culturel*

37. Les jeux vidéo sont des produits audiovisuels pour lesquels il existe un marché international en pleine expansion, avec une forte concurrence internationale, ainsi que potentiellement des marchés plus locaux.
38. La production de jeux vidéo fait certes appel à des talents créatifs mais cela ne signifie pas nécessairement que ce sont des produits culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d). Certains éléments de créativité interviennent en effet dans la production de nombreux produits qui ne sauraient à l'évidence rentrer dans le champ d'application de cet article (e.g.: design d'automobiles).
39. Toutefois, la Commission a eu l'occasion de déclarer compatibles sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE des mesures de soutien à la création de certains produits audiovisuels sélectionnés sur la base de critères précis visant à identifier ceux qui ont un contenu culturel. Ainsi, dans sa décision du 16 mai 2006 dans le cas n° N45/2006 Crédit d'impôt en faveur de la production phonographique, la Commission a conclu que le soutien à la création d'œuvres musicales remplissant certains critères visait à promouvoir la culture. De la même manière, à ce stade, la Commission n'exclut pas que certains jeux vidéo puissent constituer des produits culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du Traité CE. Leur caractère culturel dépendrait de leur contenu et donc en premier lieu des critères de sélection des jeux éligibles utilisés par les autorités françaises.
40. Le premier critère culturel proposé par les autorités françaises pour sélectionner les jeux vidéo éligibles est que ces jeux constituent une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen à partir d'un scénario écrit en français. Or certains des exemples fournis par les autorités françaises de jeux vidéo qui rempliraient ce critère semblent indiquer que ce dernier pourrait être appliqué d'une façon très large, qui ne fournirait pas toutes les garanties nécessaires pour assurer que les jeux vidéo sélectionnés constituent effectivement une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen. Ainsi, parmi les exemples cités, figure le jeu vidéo "Caméra Café: Le Jeu", basé sur un programme télévisuel français dont l'appartenance au patrimoine culturel européen n'apparaît pas clairement à ce stade. Le concept de patrimoine culturel européen devrait donc être précisé.
41. Les jeux vidéo sont aussi éligibles s'ils remplissent "un critère de qualité et d'originalité du concept et de contribution à l'expression de la diversité culturelle et de la création européennes en matière de jeu vidéo". L'appréciation de ce deuxième critère culturel inclut "l'examen de la qualité et de l'originalité du contenu, du scénario, de la jouabilité, de la navigation, de l'interactivité et des composantes visuelles, sonores et graphiques". Le contenu de ce critère est lui aussi sujet à une interprétation potentiellement large. Il n'est ainsi pas exclu que, sur la base de ce critère, soient éligibles des jeux de simulation, ou des jeux sportifs, par exemple basés sur les courses automobiles, dont le contenu culturel n'apparaît pas clairement à ce stade. Ainsi, ce critère de "qualité et d'originalité du concept" pourrait être utilisé plutôt pour sélectionner de bons jeux vidéo, en termes de divertissement ou d'animation, que des jeux vidéo en effet culturels.

⁽¹⁾ *Matra v. Commission* (Aff. C-225/91), Rec. 1993, I -3203.

42. Une évaluation, par exemple basée sur la production des dernières années, du pourcentage de jeux vidéo qui seraient éligibles sur la base de ces deux critères permettrait aussi de mieux évaluer leur caractère sélectif. Ainsi, par exemple, si la mesure aboutissait à soutenir la production d'une large proportion de jeux vidéo, il pourrait alors apparaître qu'elle est détournée de son objectif avoué de promotion de la culture, et qu'elle pourrait alors avoir plus un objectif industriel de soutien à un secteur subissant une forte concurrence internationale et une phase de mutation technologique.
43. Il conviendrait enfin d'explicitier le critère qui vise à exclure du bénéfice du crédit d'impôt les jeux de "très grande violence".
44. Pour les raisons décrites ci-dessus, à ce stade, la Commission a des doutes que les critères proposés par les autorités françaises permettent d'identifier uniquement des jeux vidéo qui sont en effet des produits culturels et que la mesure a donc réellement pour seul objectif la promotion de la culture au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE.
49. Or, les "autres dépenses de fonctionnement" (hors charges de personnel et dotations aux amortissements des immobilisations) sont établies forfaitairement à 75 % des dépenses de personnel. La Commission doute que ce calcul des "autres dépenses de fonctionnement" permette de déterminer les coûts réellement supportés pour la création des jeux vidéo par les entreprises éligibles et soit donc conforme aux règles communautaires en matière d'aide d'État. Les autorités françaises ont expliqué qu'elles ont retenu ce mode de calcul des coûts éligibles par analogie avec le dispositif français du crédit d'impôt recherche. Selon les autorités françaises, la Commission a eu connaissance de cette mesure et elle n'aurait pas émis d'objection sur ce mode de calcul.
50. Or il s'avère que le crédit d'impôt recherche est une mesure générale. La Commission n'a donc pas eu par conséquent à se prononcer sur ses modalités d'application et en particulier sur la conformité de ce mode de calcul des coûts éligibles au regard des règles communautaires en matière d'aide d'État.

2) Est-ce que la mesure est conçue de façon à remplir cet objectif culturel?

45. À supposer que la promotion de la production des jeux vidéo tels que définis sur la base de cette mesure d'aide soit un objectif culturel au sens de l'article 87 paragraphe 3 d), il convient de s'assurer que la mesure est conçue de façon à remplir cet objectif.
46. Dans un contexte où les producteurs de jeux vidéo doivent faire face à des coûts croissants, un crédit d'impôt assis sur les coûts de production de ces jeux vidéo peut être vu comme un instrument approprié pour encourager la production de ces jeux. Les autorités françaises n'ont toutefois pas fourni d'informations démontrant qu'aucun autre instrument ne permettrait d'aboutir au même objectif.
47. Les autorités françaises n'ont pas non plus fourni d'éléments visant à prouver que la mesure a un effet incitatif suffisant et notamment qu'elle est nécessaire pour la production de jeux vidéo ayant un caractère culturel.
48. Enfin, la mesure doit être proportionnelle. Il convient en particulier de s'assurer que le même résultat ne pourrait être obtenu avec moins d'aide. À ce titre, la Commission note que le taux du crédit d'impôt est de 20 % des dépenses éligibles, ce qui semble à première vue et à ce stade raisonnable et en ligne avec les taux déjà acceptés par la Commission dans les cas similaires de promotion de produits culturels⁽²⁾. Il convient néanmoins de s'assurer
51. À ce stade, la Commission a des doutes quant à la conformité du calcul des coûts éligibles avec les règles communautaires en matière d'aides d'État.

3) Est-ce que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce sont limités, de telle manière que le bilan global de l'aide est positif?

52. Si les principaux concurrents dans le domaine des jeux vidéo proviennent d'Amérique du Nord et d'Asie, il existe aussi des producteurs de jeux vidéo dans les autres États membres et en particulier au Royaume Uni et en Allemagne. Ainsi le Royaume-Uni compte environ 160 studios indépendants, et un éditeur national, SCi Games. Quant à l'Allemagne, elle compte une cinquantaine de studios indépendants.
53. Ainsi, en réduisant les coûts de production des entreprises de ce secteur établies en France, ce crédit d'impôt est susceptible de renforcer leur position par rapport à leurs concurrents européens. Les autorités françaises n'ont fourni aucune information précise sur l'impact de cette mesure sur la concurrence intra-communautaire.
54. À ce stade, la Commission doute donc que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce de la mesure sont suffisamment limités de telle manière que le bilan global de l'aide est positif.

⁽²⁾ Voir par exemple décision de la Commission du 16 mai 2006 dans le cas n° N45/2006 crédit d'impôt en faveur de la production phonographique.

Conclusion

55. Pour l'ensemble de ces raisons, à ce stade, la Commission a des doutes que la mesure notifiée soit compatible avec le marché commun sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE. La Commission a par ailleurs des doutes que la mesure puisse être compatible sur la base d'autres dispositions. L'article 87 paragraphe 2 n'est clairement pas applicable. L'article 87 paragraphe 3 a) concerne les aides pour les régions assistées, or la présente mesure n'est pas limitée à ces régions. Elle ne constitue pas non plus un projet important d'intérêt européen au sens de l'article 87 paragraphe b). Selon l'article 87 paragraphe 3 c), les aides qui visent à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions peuvent être compatibles avec le marché commun lorsqu'elle n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Les autorités françaises n'ont pas avancé d'arguments permettant de conclure que la mesure notifiée vise au développement de certaines activités au sens de l'article 87 paragraphe 3 c). La Commission note toutefois qu'il n'est pas exclu que cette mesure, qui concerne le développement de nouveaux produits, puisse dans une certaine mesure tomber dans le champ d'application de l'encadrement communautaire des aides d'État à la recherche et au développement⁽³⁾. Les autorités françaises n'ont toutefois pas fourni les informations nécessaires permettant de vérifier l'éventuelle conformité de la mesure notifiée avec cet encadrement.

56. En conséquence, la Commission requiert l'avis de la France et des parties intéressées sur la mesure notifiée.

4. CONCLUSION

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission a des doutes à ce stade que la mesure en cause soit compatible avec le marché commun. Par conséquent, conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente."

⁽³⁾ JO C 45 du 17.2.1996, p. 5.

VALSTS ATBALSTS — ZVIEDRIJA

Valsts atbalsts C 46/2006 (ex N 347/2006) — Atbrīvojums no CO₂ nodokļa degvielas veidiem, kurus izmanto ierīcēs, uz kurām attiecas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas

Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/08)

Ar 2006. gada 8. novembra vēstuli, kas autentiskā valodā ir pievienota šim kopsavilkumam, Komisija darīja zināmu Zviedrijai savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz iepriekš minēto atbalstu.

Apsvērumus par atbalsta pasākumu, attiecībā uz kuru Komisija uzsāk procedūru, ieinteresētās personas var iesniegt viena mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas, nosūtot tos uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Registry
Rue de la Loi/Wetstraat, 200
B-1049 Brussels
Fax No: (32-2) 296 12 42

Šos apsvērumus paziņos Zviedrijai. Ieinteresētā persona, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šāda pieprasījuma iemeslus.

KOPSAVILKUMS

1. APRAKSTS

Kopienas minimālie nodokļu līmeņi noteikti energoproduktu un elektroenerģijas patēriņam Enerģijas nodokļu sistēmas direktīvā (2003/96/EC). Zviedrijā direktīvā minētajā minimālajā nodokļu līmenī ieskaita divus nodokļus: enerģētikas nodokli un ogļskābās gāzes nodokli. Tiek piemērotas atšķirīgas valsts nodokļu likmes, vienā, augstāka likme mājsaimniecībām un centralizētajai apkurei (100 % enerģētikas nodoklis un 100 % ogļskābās gāzes nodoklis), otrā zemāka likme degvielai, ko izmanto ražošanas procesā rūpnieciskajās darbībās, un degvielai, ko izmanto siltuma ražošanai siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas stacijās. Turpmāks nodokļu samazinājums tiek piešķirts energoietilpīgiem ražošanas uzņēmumiem, ja ražošanā izmantotā fosilā kurināmā apjoms pārsniedz 0,8 % no pārdotās produkcijas vērtības. Lai saņemtu nodokļu samazinājums ražošanas uzņēmumiem un degvielai, kas izmantota siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas stacijās, iepriekš bija jāsaņem piekrišana par valsts atbalsta piešķiršanu. Saskaņā ar Kopienas emisijas kvotu tirdzniecības direktīvu 2003/87/EK 2005. gada 1. janvārī stājās spēkā ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma ("ES EKTS"). Emisijas kvotu tirdzniecības direktīva attiecas uz noteiktām darbībām enerģētikas jomā un noteiktu rūpniecisku ražošanu un tā uzliek par pienākumu iekārtu ekspluatētājiem, uz kuriem attiecas ES EKTS (EKST iekārtas), atteikties no siltumnīcefekta gāzu emisijas. Atļaujas ekspluatētājam vai nu tiek piešķirtas bez maksas katra tirdzniecības perioda sākumā, vai arī ekspluatētājs tās iegādājas izsolē un/vai tirgū. Pirmajā tirdzniecības periodā, kas sākās 2005. gada janvārī un beigsies 2007. gada decembrī, Zviedrija izlēma piešķirt visas emisiju kvotas bez maksas.

Paziņotais pasākums ietverts nodokļu samazinājumā degvielai, ko izmanto EKTS iekārtās. Dažādu veidu EKTS iekārtas ražošanas nozarē un enerģētikas nozarē var gūt labumu no šāda veida nodokļu samazinājuma:

- ražošanas procesā rūpnieciskajās darbībās izmantotā degviela un siltuma ražošanai dažās augsti efektīvās termoelektrocentrālēs izmantotā degviela tiks pilnībā atbrīvota no enerģētikas nodokļa un CO₂ nodokļa;
- termoelektrocentrālēs izmantotā degviela tiks pilnībā atbrīvota no enerģētikas nodokļa un 7 % maksas no CO₂ nodokļa;

- par degvielu, kas patērēta citās iekārtās, uz kurām attiecas ES EKTS, t.i., siltumražošanas uzņēmumi, turpinās maksāt enerģētikas nodokli pilnā apmērā un maksāt 86 % no ogļskābās gāzes nodokļa.

Paziņotais pasākums izraisītu situāciju, kad uz iepriekš minētajā pirmajā un trešajā kategorijā iekļauto degvielu nevar attiecināt nevienu enerģētikas nodokli Enerģijas nodokļu sistēmas direktīvas nozīmē. Taču nodokļu apmērs degvielai, ko izmanto siltuma ražošanai termoelektrocetrālēs, kas nav augsti efektīvas, un degvielai, ko izmanto centralizētās apkures uzņēmumos, ir atbilstošs minimālajam nodokļu līmenim, kā tas noteikts Enerģijas nodokļu sistēmas direktīvā.

Paziņotā pasākuma mērķis ir izvairīties no dubultā regulējuma, kas pēc Zviedrijas varas iestāžu domām pastāv dēļ ES EKTS ieviešanas. Tādēļ Zviedrija vēlas dot ieguldījumu efektīvai klimata politikai Eiropas Savienībā kopumā. Zviedrijas klimata politikas vispārējais princips ir regulēt CO₂ emisiju samazināšanu no EKTS iekārtām tikai saskaņā ar ES EKTS un pakāpeniski atcelt CO₂ nodokli. Paziņotais pasākums ir pirmais solis šādam nodokļa atcelšanai un atlikušā ogļskābās gāzes nodokļa samazināšana degvielai, kas izmantota EKTS iekārtās, tiks piemērota pakāpeniski, kad to ļaus valsts budžets. Shēmas atbalstu saņem dažāda lieluma uzņēmumi no dažādiem reģioniem, kuri darbojas ar EKTS iekārtām. Lēstais atbalsta saņēmēju skaits ir no 101 līdz 500. Paredzētais budžets ir SEK 358 miljoni (aptuveni EUR 38 miljoni) gadā un SEK 2258 miljoni (aptuveni EUR 239 miljoni) kopā. Paziņotās shēmas darbības ilgums ir no 2007. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim.

2. PAGaidu NOVĒRTĒJUMS UN KOMISIJAS BAŽAS

2.1 Atbalsta konstatēšana atbilstoši EK Līguma 87. panta 1. punktam

Paziņotais nodokļu atvieglojums nozīmē saimniecisku priekšrocību saņēmējiem, kas tos atbrīvo no izmaksām, kuras parasti sedz no to darbības budžeta. Tā kā, ievērojot "sistēmas rakstura un vispārējās shēmas" ⁽¹⁾ definīciju, pastāv šaubas par to, ka nodokļu samazinājums tiktu balstīts uz šā pamatojuma, un varētu būt izpildīti attiecīgie 87. panta 1. punkta kritēriji, Komisija šajā posmā uzskata, ka pasākums kvalificējams kā valsts atbalsts.

2.2 Atbalsta saderība ar kopējo tirgu

Komisijai ir šaubas par to, vai Zviedrijas iestāžu ierosinātos atbrīvojumus var atļaut, balstoties uz Vides aizsardzības atbalsta pamatnostādņēm. Dokumenta 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts nav piemērojams, jo nodoklis, ko uzņēmumi maksātu ierosinātajā shēmā, būtu zem Enerģētikas nodokļu direktīvā noteiktajiem minimālajiem līmeņiem. Arī 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta prasības nevarētu būt izpildītas, jo uzņēmumi, kas gūst labumu no atbalsta, neuzņemtos labprātīgas saistības un nolīgumus.

Turklāt Komisija šaubās, vai ierosinātos nodokļu atbrīvojumus var atļaut atbilstoši EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam, atsaucoties uz nepieciešamību likvidēt dubulto regulējumu. Komisijai pašlaik ir šaubas par to, kāda būtu dubultā regulējuma ietekme uz tās analīzi un vai tā var attaisnot atlaidi no CO₂ nodokļa atlaides saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem. Cita starpā Komisijai ir šādas bažas.

- Enerģētikas nodokļu direktīva un EKTS ir divi dažādi Kopienas tiesību aktu instrumenti. Lai gan tiem daļēji ir viens un tas pats politiskais mērķis, proti, padarīt par iekšējām izmaksām CO₂ emisiju ārējās izmaksas, tiem ir arī atšķirīgi mērķi. Tas jo īpaši attiecas uz nodokļu minimālajiem līmeņiem, kuru pirmais uzdevums ir panākt vienmērīgu darbību iekšējā tirgū. Tomēr dalībvalstis, pildot Enerģētikas nodokļu direktīvas noteikumus, var brīvi izvēlēties iekasēt dažādus nodokļus, piemēram, CO₂ nodokļus, kuru mērķis var būt tāds pats kā EKTS mērķim. Valstu pieeja ir dažāda, un tikai dažās dalībvalstīs nodokļi, kas ietverti minimālajos līmeņos, daļēji ir CO₂ nodokļa veidā. Tur, kur iekasē CO₂ nodokli, lai ievērotu Enerģētikas nodokļa direktīvā noteiktos minimālos nodokļu līmeņus, kā tas varētu būt Zviedrijas gadījumā, atbrīvojums no šā CO₂ nodokļa tādejādi varētu radīt konkurences traucējumus iekšējā tirgū, palielinot nodokļu diferenciāciju tādā apgabalā, kur veikta nodokļu saskaņošana Kopienas līmenī, jo īpaši, lai panāktu iekšējā tirgus pareizu darbību un līdzvērtīgus konkurences noteikumus.

⁽¹⁾ To ir noteikusi EK Tiesas judikatūra, apstiprinājis, piem., spriedums Lietā C-88/03 *Portuguese Republic v Commission* (2006. gada 6. septembra spriedums) un pieņēmusi Komisija savā 1998. gada 10. decembra paziņojumā par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas attiecas uz tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai, OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.

- Turklāt Komisija uzskata, ka, piešķirot valsts atbalstu vides jomā, ir jāņem vērā princips, saskaņā ar kuru piesārņotājs maksā. Visu ES EKTS iesaistīto uzņēmumu atbrīvošana no šā CO₂ nodokļa nevarētu būt pamatota, jo tā varētu būt pretrunā principam, ka piesārņotājs maksā, izņemot uzņēmumus, kas bez maksas saņēma emisijas kvotas. No otras puses, ja no šā CO₂ nodokļa atbrīvo uzņēmumus, kam jāpērk papildu kvotas, jo tiem ir jāsedz savs papildu piesārņojums, tas būtu nelogiski no vides aizsardzības viedokļa — tādējādi varētu gadīties, ka par labumguvējiem kļūtu uzņēmumi, kas nav veikuši ieguldījumus un nav samazinājuši piesārņojumu vai pat ir palielinājuši to.

Turklāt Komisijai ir jānovērtē, cik lielā mērā dubultais regulējums kropļo konkurenci un vai šī varbūtējā kropļošana rada kaitējumu tieši Zviedrijas uzņēmumiem, kā to apgalvo Zviedrijas iestādes. Komisijai ir jāizpēta turpmāka iespēja, ka uzņēmumiem par to radīto piesārņojumu varētu rasties lielākas izmaksas nekā CO₂ nodoklis un, ka tādējādi varētu rasties “dubults slogs”, gadījumos, kad tiem ir jāiegādājas emisijas kvotas un vienlaikus par šo pašu emisiju jāmaksā CO₂ nodoklis. No otras puses, situācijās, kad emisijas kvotas tiek piešķirtas bez maksas un nepastāv nodoklis par emisiju, varētu nebūt ievērots princips, saskaņā ar kuru maksā piesārņotājs. Novērtējot kopējo finanšu slogu, kāds ir ES EKTS iesaistītajiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar tiem uzņēmumiem, kas tajā nav iesaistīti, jāņem vērā, ka dalībvalstis nosaka kopējās emisijas kvotas un tām vismaz 95 % no kvotām bija jāpiešķir uzņēmumiem bez maksas pirmajā tirdzniecības periodā.

Komisija uzsver, ka ES EKTS mērķis ir, vadoties no kopējā emisiju daudzuma, precīzi ierobežot emisiju, radot iesaistītajiem uzņēmumiem saimniecisku stimulu emisijas samazināšanai. Lai varētu novērtēt, vai sakarā ar piesārņojošā CO₂ aplikšanu ar nodokli varētu rasties konkurences traucējumi, Komisijai vajadzētu sīki analizēt finanšu sekas, kādas ir ES EKTS piemērošanai Zviedrijā. Šajā sakarā Komisijai turklāt būtu vajadzīgas papildu ziņas par mehānismiem, ko varētu paredzēt Zviedrijas iestādes, lai konstatētu iespējama “dubultā sloga” pastāvēšanu, papildus jau esošajam CO₂ nodoklim, un katra atsevišķā uzņēmuma līmenī noteiktu tā apjomu, un būtu jānodrošina, lai tikai tie uzņēmumi, kas faktiski vismaz daļēji ir pakļauti šādam slogam, saņemtu atbrīvojumu no tā, izmantojot paziņotos nodokļu atbrīvojumus.

Turklāt Komisijai ir jāizvērtē, vai ierosinātais nodokļu samazinājums ir saderīgs ar Energētikas nodokļu direktīvas 17. pantu, un tādēļ tā uzaicina Zviedriju papildināt jau iesniegtās ziņas.

VĒSTULES TEKSTS

“Kommissionen önskar underrätta Sverige om att den, efter att ha granskat uppgifter som tillhandahållits av Era myndigheter om det ovannämnda stödet, har beslutat inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 6 juni 2006, som registrerades hos kommissionen samma dag, anmälde de svenska myndigheterna den nedan beskrivna åtgärden till kommissionen. Genom en skrivelse av den 10 juli 2006 begärde kommissionen kompletterande upplysningar. Sverige inkom med kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 11 september 2006 och den 18 september 2006, som registrerades hos kommissionen samma dagar.

2 DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Bakgrund till den anmälda stödordningen

- (2) Gemenskapens minimiskattenivåer för förbrukning av energiprodukter och elektricitet fastställs i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁽²⁾ (nedan kallat energiskattedirektivet). I Sverige räknas två olika skatter in i minimiskattenivåerna enligt direktivet, nämligen en energiskatt och en koldioxidskatt. Olika nationella skattenivåer tillämpas, en högre nivå för hushållen och tjänste- och fjärrvärmesektorn (100 % energiskatt och 100 % koldioxidskatt) och en lägre nivå för bränsle som används i tillverkningsprocesser inom industrin och bränsle som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar (0 % energiskatt och 21 % koldioxidskatt). En extra skattenedsättning beviljas tillverkningsföretag inom energiintensiv industri om värdet på det fossila bränsle de använder inom

⁽²⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

produktionen överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet på de varor som tillverkas. Den högsta skatten på sådant bränsle uppgår till 0,8 % av försäljningsvärdet plus 24 % av det skattebelopp som ursprungligen översteg sistnämnda belopp. Skattenedsättningarna för bränsle som används inom tillverkningsindustrin och för bränsle som används i kraftvärmeanläggningar har tidigare godkänts som statligt stöd enligt följande tabell:

Tabell 1

Översikt över olika skattenivåer för bränslen som används för uppvärmning inom företagssektorn i Sverige

Förbrukningssektor	Aktuell situation	Godkännande av statligt stöd
1. Tillverkningsindustri		
a) Energiintensiv industri	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt + extra nedsättning av koldioxidskatten enligt 0,8 %-regeln	N 588/2005 + N 595/2005; EU:s minimiskattenivåer iaktas
b) Icke energiintensiv industri	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt	N 588/2005; EU:s minimiskattenivåer iaktas
2. Värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt	N 594/2005; EU:s minimiskattenivåer iaktas
3. Fjärrvärmeproduktion och tjänstesektorn	100 % energiskatt; 100 % koldioxidskatt	

- (3) I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/91/EG⁽³⁾ (nedan kallat direktivet om handel med utsläppsrätter), trädde EU:s system för handel med utsläppsrätter (nedan kallat EU:s utsläppshandelssystem) i kraft den 1 januari 2005. Direktivet om handel med utsläppsrätter omfattar vissa energiverksamheter och viss industriproduktion. I direktivet krävs att de som driver anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem skall överlämna utsläppsrätter för sina utsläpp av växthusgaser. Utsläppsrätterna delas ut avgiftsfritt till operatören i början av varje handelsperiod eller köps av operatören på auktion och/eller på marknaden. Under den första handelsperioden, som började löpa i januari 2005 och pågår till december 2007, var medlemsstaterna skyldiga att dela ut minst 95 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt⁽⁴⁾. Sverige valde att dela ut alla utsläppsrätter avgiftsfritt.

2.2 Den anmälda stödordningen

- (4) Den anmälda stödordningen består av skattelättnader för bränsle som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Det föreslås att olika typer av sådana anläggningar inom tillverkningssektorn och energisektorn skall omfattas av följande skattelättnader:
- Bränsle som förbrukas i samband med tillverkningsprocesser inom industriell verksamhet och bränsle som förbrukas för värmeproduktion i vissa högeffektiva kraftvärmeanläggningar skulle helt befrias från både koldioxidskatt och energiskatt (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 21 procentenheter jämfört med dagens situation). De svenska myndigheterna har åtagit sig att tillämpa denna fullständiga befrielse endast på företag som uppfyller villkoren för energiintensiva företag enligt artikel 17.1 a i energiskattedirektivet.
 - Bränsle som förbrukas i andra kraftvärmeanläggningar skulle helt befrias från energiskatt och betala 7 % av koldioxidskatten (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 14 procentenheter jämfört med dagens situation).
 - Bränsle som förbrukas i andra anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, det vill säga värmeverk, skulle fortsätta betala full energiskatt och betala 86 % av koldioxidskatten (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 14 procentenheter jämfört med dagens situation).

⁽³⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁴⁾ Under den andra perioden inom EU:s system för utsläppshandel, som inleds 2008, kommer medlemsstaterna att åläggas att dela ut minst 90 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt.

- (5) Den anmälda åtgärden skulle leda till en situation där bränslen i den första av de tre nämnda kategorierna inte skulle omfattas av någon energiskatt enligt energiskattedirektivet. De svenska myndigheterna har dock uppgivit att skattenivån för bränsle som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar som inte är högeffektiva och för bränslen som används i fjärrvärmeanläggningar kommer att följa minimiskattenivåerna i energiskattedirektivet, vilket illustreras i följande tabell:

Beskattnings av fossila bränslen som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar och i fjärrvärmeanläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem

Förbrukning	Tung eldningsolja, skatt/m ³		Kol, skatt/1 000 kg		Naturgas, skatt/1 000 m ³		Gasol, skatt/1 000 kg	
	SEK	euro	SEK	euro	SEK	euro	SEK	euro
Värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar:								
Energiskatt	0	0	0	0	0	0	0	0
Koldioxidskatt	184	20	160	17	138	15	193	21
Summa	184	20	160	17	138	15	193	21
Fjärrvärmeanläggningar:								
Energiskatt	739	79	315	34	239	26	145	16
Koldioxidskatt	2256	242	1963	211	1690	182	2373	255
Summa	2995	321	2278	245	1929	208	2518	271
EU:s minimiskattenivå	130	14	38	4	49	5	0	0

- (6) Anmälan i detta ärende omfattar de ovan beskrivna skattelättnaderna bara i den mån lättnaderna avser bränslen som används i anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, men där användningen av energiprodukter inte omfattas av första, andra och femte strecksatsen i artikel 2.4 b i energiskattedirektivet. Enligt de bestämmelserna gäller direktivet inte användningen av energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning, dubbel användning av energiprodukter och mineralogiska processer.

2.3 Syftet med den anmälda stödordningen

- (7) Syftet med den anmälda stödordningen är att undvika de dubbla styrmedel som enligt de svenska myndigheterna uppkommit på grund av att EU:s utsläppshandelssystem införts. De svenska myndigheterna vill således bidra till en kostnadseffektiv klimatpolitik för EU som helhet.
- (8) Det övergripande syftet med den svenska klimatpolitiken är att enbart med hjälp av EU:s utsläppshandelssystem reglera minskningen av koldioxidutsläpp från anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet och att så småningom avskaffa koldioxidskatten. Den anmälda stödordningen är det första steget mot att avskaffa koldioxidskatten. Enligt planerna skall befrielsen från koldioxidskatt på resten av det bränsle som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet införas successivt, när statsbudgeten tillåter det.

2.4 Rättslig grund

- (9) Den rättsliga grunden för de föreslagna skattenedsättningarna är ett förslag till lag om ändring i 6 a kap. 1 § 15–17 lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2.5 Stödmottagare

- (10) Stödmottagare är företag, av alla storlekar och i alla regioner, som bedriver verksamhet i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Stödmottagarna är verksamma inom följande sektorer:

Nace-kod

DA 15 – Livsmedels- och dryckesvaruframställning

DB 17 – Textilvarutillverkning

DD2 – Tillverkning av trä och varor av trä, kork, rotting o.d. utom möbler, Tillverkning av varor av halm och flättningsmaterial.

DE21 – Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning.

DG24 – Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter

DH25 – Tillverkning av gummi- och plastvaror

DM34.1 – Tillverkning av motorfordon

E – El-, gas- och vattenförsörjning

- (11) Antalet stödmottagare uppskattas till 101–500.

2.6 Budget och varaktighet

- (12) Den planerade årliga budgeten är 358 miljoner kronor (cirka 38 miljoner euro) och den totala budgeten 2 258 miljoner kronor (cirka 239 miljoner euro)⁽⁵⁾. Den anmälda stödordningen löper från den 1 januari 2007 till den 31 december 2011.

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING

3.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

- (13) Selektiv nedsättning av skatter som tas ut av miljöskyddsskäl utgör i regel driftsstöd som omfattas av artikel 87 i EG-fördraget. Artikel 87 är tillämplig på stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (14) Den anmälda skattelättnaden utgör en ekonomisk förmån för stödmottagarna och befriar dem från kostnader som normalt belastar deras driftsbudget. Stödordningen leder till bortfall av skatteintäkter och finansieras således med statliga medel.
- (15) Skattelättnaden gäller bara företag som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. De svenska myndigheterna har hävdad att det ligger i den svenska klimatförändringsstrategins natur och logik att avskaffa koldioxidskatten för anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, eftersom den logiska ekonomiska grunden för den strategin är att tillämpa ett enda marknadsbaserat styrmedel i fall där fler styrmedel inte skulle leda till någon ytterligare minskning av utsläppen. Med hänsyn till definitionen av 'systemets art och struktur', som fastställts i EG-domstolens rättspraxis⁽⁶⁾ och antagits av kommissionen i dess meddelande av den 10 december 1998 om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag⁽⁷⁾, tvivlar kommissionen emellertid på att skattnedsättningen skulle vara berättigad på den grunden. Kommissionen konstaterar vidare att nedsättningen inte gäller lika för alla anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, eftersom vissa av de berörda anläggningarna skulle fortsätta att betala 7 % respektive 86 % i koldioxidskatt. Kommissionen anser därför i det här skedet att stödet är selektivt.

⁽⁵⁾ Detta innefattar en årlig ökning med 2 % på grund av inflationen.

⁽⁶⁾ Senast bekräftad genom EG-domstolens dom i mål C-88/03, Portugal mot kommissionen (dom av den 6 september 2006).

⁽⁷⁾ EGT C 384, 16.2.1998, s. 3.

- (16) De företag som gynnas av stödet är verksamma på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstater. Det betyder att stödet snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen på den inre marknaden. Kommissionen anser därför i det här skedet att villkoren i artikel 87.1 i fördraget är uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

- (17) Statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 anses oförenligt med den gemensamma marknaden om det inte omfattas av något av de undantag som anges i fördraget. Ett av undantagen är artikel 87.3 c, enligt vilket stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har antagit gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽⁸⁾ (nedan kallade miljöstödsriktlinjerna) för att med hjälp av dem kunna bedöma om statligt stöd på miljöområdet är förenligt med den gemensamma marknaden enligt den artikeln.

3.2.1 Tillämpliga bestämmelser i miljöstödsriktlinjerna

- (18) Avsnitt E.3.2 i miljöstödsriktlinjerna innehåller regler för bedömning av om driftsstöd i form av nedsättningar eller befrielser från miljöskatter är förenligt med den gemensamma marknaden. Enligt punkt 51.1 b i miljöstödsriktlinjerna kan en nedsättning av en miljöskatt som avser en harmoniserad gemenskapsskatt vara berättigad om det belopp företaget betalar efter nedsättningen fortfarande är högre än gemenskapens harmoniserade minimibelopp.
- (19) Enligt punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna kan också befrielser från miljöskatter som *underskrider* gemenskapens harmoniserade miniminivåer vara berättigade, om stödmottagarna har ingått frivilliga avtal genom vilka de åtar sig att uppnå miljöskyddsmål under den period för vilken befrielserna gäller. Medlemsstaterna måste noggrant kontrollera att företagen fullgör sina åtaganden, och avtalen måste innehålla föreskrifter om vilka straff som blir följden om åtagandena inte fullgörs. Den bestämmelsen är också tillämplig när en medlemsstat förenar en skattenedsättning med villkor som har samma effekt som sådana frivilliga avtal eller åtaganden.
- (20) Punkt 51.1 i riktlinjerna är tillämplig på nya skatter men kan enligt punkt 51.2 också tillämpas på befintliga skatter, under förutsättning att skatten har en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd och att undantaget har blivit nödvändigt till följd av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna som försatte företagen i en särskilt svår konkurrenssituation.

3.2.2 Tillämpliga bestämmelser i energiskattedirektivet

- (21) Undantag från harmoniserade miljöskatter kan bara godkännas enligt miljöstödsriktlinjerna om de också är tillåtna enligt det berörda harmoniseringsdirektivet. Den åtgärd som anmälts av Sverige kan således godkännas bara i den mån den är förenlig med energiskattedirektivet, genom vilket energibeskattningen har harmoniserats.
- (22) Enligt artikel 17.2 i energiskattedirektivet kan energiintensiva företag i den mening som avses i direktivet beviljas nedsättning av energiskatt ända ner till noll procent. I artikel 17.3 i samma direktiv tillåts skattenivåer ner till 50 % av direktivets miniminivåer för företag som inte är energiintensiva. Enligt artikel 17.4 tillåts en sådan nedsättning bara om stödmottagarna har ingått avtal eller genomfört system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang, som leder till att miljömål uppnås, i stort sett motsvarande vad som skulle ha uppnåtts om gemenskapens vanliga minimiskattesatser hade iakttagits.

3.2.3 Argument som anförts av de svenska myndigheterna

- (23) De svenska myndigheterna har åberopat villkoret i artikel 17.4 i energiskattedirektivet och hävdade att förenligheten med detta kan bedömas genom att marginalkostnaderna för utsläppsminskningar som härrör från minimiskattesatserna respektive utsläppshandelssystemet jämförs. Eftersom marknadspriset för en utsläppsrättighet enligt de svenska myndigheterna är cirka 10 euro per ton koldioxid och gemenskapens genomsnittliga minimiskattesatser motsvarar en koldioxidskatt på omkring 5 euro per ton koldioxid, hävdade de svenska myndigheterna att marginalkostnaden för en utsläppsminskning är

⁽⁸⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

högre inom utsläppshandelssystemet jämfört med minimiskattesatserna, och att utsläppsminskningen inom utsläppshandelssystemet således är större än minskningen hade varit om minimiskattesatserna hade tillämpats. De svenska myndigheterna har dessutom gjort gällande att villkoren för en skattebefrielse i enlighet med artikel 17 i energiskattedirektivet är uppfyllda.

- (24) Enligt de svenska myndigheterna omfattas en skattebefrielse för bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet av villkor som har samma effekt som frivilliga avtal i den mening som avses i punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna. Enligt dem är den tillämpliga bestämmelsen inriktad på miljöeffekten och föreskriver inte på något sätt att villkoren måste vara frivilliga. De svenska myndigheterna hävdar att miljövinsten av EU:s utsläppshandelssystem är känd på förhand, vilket är en fördel jämfört med att använda skattestyrmiddel, och att det saknar betydelse att miljöskyddssyftet uppnås genom ett obligatoriskt EU-system snarare än genom ett frivilligt avtal mellan ett enskilt företag och en medlemsstat.
- (25) Skulle kommissionen finna att den anmälda åtgärden inte kan godkännas med hänsyn till miljöstödsriktlinjerna, anser de svenska myndigheterna i alla händelser att den uppfyller villkoren för ett undantag enligt artikel 87.3 i EG-fördraget och därför är förenlig med den gemensamma marknaden genom direkt tillämpning av fördraget tillsammans med artikel 17 i energiskattedirektivet, eftersom den ekonomiska logiken och EU:s övergripande miljöskyddsmål talar mycket starkt för att en koldioxidskatt på bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet bör avskaffas. De svenska myndigheterna anser att de gällande miljöstödsriktlinjerna inte är fullt tillämpliga på åtgärder som vidtas i samband med EU:s utsläppshandelssystem, eftersom riktlinjerna antogs före direktivet om handel med utsläppsrätter. Att inte vidta åtgärder för att minimera samhällets kostnader för en gemensam tillämpning av EU:s utsläppshandelssystem och koldioxidskatten skulle enligt dem strida mot gemenskapens rättsuppfattning. Enligt de svenska myndigheterna leder de dubbla styrmedlen i form av samtidig tillämpning av beskattning och utsläppshandel till ökade kostnader både för enskilda operatörer och för samhället, och det faktum att de dubbla styrmedlen åsamkar samhället kostnader bör kunna motivera ett avskaffande av koldioxidskatten.
- (26) De svenska myndigheterna gör gällande att alla marginalsatser, till exempel en koldioxidskatt eller någon annan indirekt skatt som beräknas utifrån mängden förbrukat bränsle, snedvrider priset på utsläppsrätterna och leder till att utsläppsminskningarna sprids ineffektivt över utsläppshandelssystemet. De gör därför gällande att eventuella övervinster som härrör från en fri fördelning av utsläppsrätter bör fångas in genom en schablonskatt för att undvika en sådan snedvridning av marginalbeteendet inom utsläppshandelssystemet. Den begränsning av koldioxidutsläppen som fastställs genom utsläppshandelssystemet åsamkar kostnader för de operatörer som deltar i systemet, för det första i form av extra kostnader för att köpa nödvändiga utsläppsrätter utöver fördelade utsläppsrätter och för det andra i form av högre elpriser på grund av den begränsning som fastställts för utsläpp från elproduktion som grundar sig på fossila bränslen och det faktum att en eventuell ökning av marginalkostnaden för elproduktion också påverkar marknadspriset på elektricitet.
- (27) Enligt de svenska myndigheterna snedvrider prismetoden av beskattning inom utsläppshandelssystemet utan att det ger några miljöfördelar. De anser att en samtidig tillämpning av beskattning och utsläppshandel inte påverkar de totala utsläppen inom utsläppshandelssystemet, eftersom den totala utsläppsnivån avgörs av mängden fördelade utsläppsrätter, och ett eventuellt överskott på utsläppsrätter kommer bara att säljas på marknaden och leda till en ökning av utsläppen inom en annan del av systemet. Det påverkar dock marginalkostnaden för utsläppsminskningar och därmed den totala kostnaden för att nå målet att minska utsläppen. De svenska myndigheterna anser att en samtidig tillämpning av de båda styrmedlen leder till att utsläppsminskningarna fördelas ineffektivt över utsläppshandelssystemet, och resultatet blir att den totala kostnaden för att nå EU:s mål för utsläppsminskningar kommer att öka.
- (28) De svenska myndigheterna gör gällande att snedvridningarna i det långa loppet kommer att påverka investeringarna och därmed till vilken ort framtida produktionskapacitet kommer att förläggas inom de sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet. De europeiska företagens konkurrenskraft på den internationella marknaden kommer att försvagas. Den samtidiga tillämpningen av beskattning och utsläppshandel kommer att leda till att kostnaderna för att minska utsläppen kommer att vara högre än minskningens marknadsvärde. Det är ett ineffektivt sätt att fördela resurser som leder till förlorat välbefinnande, det vill säga en kostnad för samhället.
- (29) De svenska myndigheterna har gett ett exempel där två operatörer omfattas av EU:s utsläppshandelssystem och där utsläppshandelssystemet inte innehåller någon skatt. I ett sådant fall kommer operatören med de lägre marginalkostnaderna för utsläppsminskningar att minska utsläppen mer, hävdar de svenska myndigheterna. Utsläppsminskningarna kommer att fördelas optimalt eftersom varje operatör kommer att minska utsläppen tills de har samma marginalkostnader för minskningen. De svenska myndigheterna hävdar att om en av operatörerna är skyldig att betala en viss skatt kommer

de ökade marginalkostnaderna för en utsläppsminskning att sporra den operatören att minska utsläppen mer och därmed göra det möjligt för denne att sälja utsläppsrätter på marknaden, vilket leder till lägre marknadspriser på utsläppsrätter. Det gör det möjligt för andra operatörer med potentiellt lägre marginalkostnader för utsläppsminskningar att köpa och använda utsläppsrätter. Denna ineffektiva resursfördelning leder till förlorat välbefinnande för samhället. Principskälen för en koldioxid-skatt är i praktiken också tillämpliga på andra typer av energiskatter inom EU:s utsläppshandelssystem, eftersom energiskattedirektivet inte gör någon åtskillnad mellan olika slag av indirekta skatter (utom mervärdesskatt) som beräknas utifrån mängden energiprodukter och elektricitet när de frisläpps för konsumtion.

- (30) De svenska myndigheterna gör gällande att om skattebasen och den skattesats som tillämpas harmoniserades fullständigt inom EU-25 för bränslen som förbrukas i de berörda anläggningarna och om skattebasen motsvarade räckvidden för EU:s utsläppshandelssystem, skulle de dubbla styrmedlen inte störa utsläppshandelssystemets funktion, eftersom det bara skulle leda till lägre priser på utsläppsrätter tack vare mindre efterfrågan på eller större utbud på utsläppsrätter. Enligt de svenska myndigheterna omfattar den obligatoriska beskattningen på EU-nivå emellertid bara delar av de bränslen som ger upphov till koldioxidutsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, och det faktum att beskattningen inte tillämpas lika inom utsläppshandelssystemet snedvrider systemets funktion. Möjligheten till nollbeskattning enligt artikel 17.4 i energiskattedirektivet är väsentlig. De svenska myndigheterna hävdar vidare att i Sverige utgör utsläppen från industrisektorn 80 % av den totala mängden fördelade utsläppsrätter, medan situationen för hela EU-25 är att 70 % av de utsläpp som omfattas av utsläppshandelssystemet härrör från fossila bränslen som används inom energisektorn.
- (31) De svenska myndigheterna anser att tillämpningen av koldioxidskatten utöver EU:s utsläppshandelssystem inte kommer att leda till någon ytterligare minskning av den totala mängden utsläpp inom EU, eftersom den mängden fastställs på förhand. De gör gällande att svenska företag kommer att minska sina utsläpp mer än utländska företag som inte ålagts någon skatt, eftersom de svenska företagen har högre kostnader för utsläpp på grund av skatten på bränslen som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Enligt de svenska myndigheternas uppfattning kommer beskattningen bara att leda till en situation där företag i olika medlemsstater åsamkas olika kostnader för sina koldioxidutsläpp. Den grundläggande prismekanismen i utsläppshandelssystemet – som går ut på att alla företag möter samma kostnad för att släppa ut koldioxid – sätts ur spel. Då finns det inte längre någon garanti för att utsläppsminskningarna sker till lägsta möjliga kostnad. Konkurrensen snedvrider till nackdel för svenska företag, som kommer att ha en relativt sett högre kostnad för sina utsläpp, och samma grad av miljöstyrning uppnås till en högre kostnad. Förekomsten av kostnadsineffektiva miljörelaterade styrmedel är ett hinder för att nå målen för Lissabonstrategin.
- (32) De svenska myndigheterna påpekar vidare att kommissionen har godkänt den nationella allokeringsplan (NAP) som Sverige anmälde i enlighet med direktivet om handel med utsläppsrätter, och därmed godkänt en viss nivå av koldioxidutsläpp i Sverige. Att kräva att Sverige skall ha kvar sin koldioxid-skatt skulle enligt de svenska myndigheterna i praktiken innebära att Sverige måste minska sina utsläpp ytterligare. De svenska myndigheterna anser dock att kommissionen måste anses ha avhänt sig den möjligheten när den godkände den utsläppsnivå som skulle bli följden av den svenska allokeringsplanen.
- (33) Påföljderna för brott mot lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, genom vilken direktivet om handel med utsläppsrätter införlivades i svensk lagstiftning, fastställs i lagen och uppfyller de krav på påföljder som föreskrivs i punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna.

3.2.4 Kommissionens tvivel

Förenlighet med miljöstödsriktlinjerna

- (34) Kommissionen betvivlar att de undantag som de svenska myndigheterna föreslår kan godkännas på grundval av miljöstödsriktlinjerna. Punkt 51.1 b är inte tillämplig, eftersom den skatt som företagen skulle betala enligt den föreslagna stödordningen skulle ligga under miniminivåerna enligt energiskattedirektivet. Inte heller villkoren i punkt 51.1 a förefaller vara uppfyllda, eftersom de företag som gynnas av stödet inte skulle ingå frivilliga åtaganden eller avtal. För att ett företag skall beviljas en skattenedsättning måste det vidta åtgärder som går utöver fullgörandet av en harmoniserad EU-skyldighet. EU:s utsläppshandelssystem utgör emellertid en obligatorisk standard i alla medlemsstater, och därför kan förenligheten med det systemet inte betraktas som en tillräcklig miljöinsats som tillåter statligt stöd.
- (35) Sammanfattningsvis tvivlar kommissionen på att de föreslagna skattelättnaderna – som underskrider gemenskapens minimiskattesatser och inte medför någon miljövinst som går utöver de krav gemenskapen ställer – är förenliga med miljöstödsriktlinjerna.

Förenlighet med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av en ekonomisk bedömning av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel

- (36) När det gäller möjligheten att godkänna den anmälda stödordningen på grundval av behovet att avskaffa de dubbla styrmedel som de svenska myndigheterna hänvisar till anser kommissionen att principen om att förearen betalar måste beaktas när statligt stöd beviljas på miljöområdet.
- (37) Kommissionen tvekar i detta skede beträffande hur förekomsten av dubbla styrmedel kan komma att påverka dess bedömning och huruvida den kan berättiga till en befrielse från koldioxidskatt enligt reglerna om statligt stöd. Kommissionen har särskilt följande betänkligheter:
- Energiskattedirektivet och utsläppshandelssystemet är två separata instrument i gemenskapens lagstiftning. Även om de delvis har samma politiska mål, nämligen att internalisera de externa kostnaderna för koldioxidutsläpp, har de också skilda syften. Det gäller särskilt minimiskattnivåerna, vars primära syfte är att få den inre marknaden att fungera smidigt. För att uppfylla kraven i energiskattedirektivet kan medlemsstaterna dock ta ut olika skatter, till exempel koldioxidskatt, som kan ha samma syfte som utsläppshandelssystemet. De nationella strategierna skiljer sig från varandra, och det är bara i vissa medlemsstater som de skatter som ingår i miniminivåerna delvis utgörs av en koldioxidskatt. När en koldioxidskatt tas ut för att uppfylla kraven enligt minimiskattnivåerna i energiskattedirektivet, vilket är fallet i Sverige, kan en nedsättning av en sådan koldioxidskatt således snedvrider konkurrensen på den inre marknaden genom att öka skattedifferentieringen på ett område där skatteharmonisering har genomförts på gemenskapsnivå, framför allt i syfte att skapa en välfungerande inre marknad och lika villkor mellan aktörerna.
 - Att befria alla företag som deltar i utsläppshandelssystemet från en sådan koldioxidskatt kan vara oberättigat, eftersom det skulle kunna strida mot den nämnda principen om att förearen betalar, om företag som avgiftsfritt tagit emot utsläppstillstånd befrias från skatten. Å andra sidan kan det strida mot miljölogiken att en sådan koldioxidskatt sätts ned för de företag som måste köpa fler utsläppstillstånd därför att de behöver täcka sin extra förorening – det kan leda till att en förmån beviljas de företag som inte gjort investeringar och inte minskat sin förorening eller till och med förorenat mer.
- (38) Kommissionen måste dessutom bedöma i vilken utsträckning de dubbla styrmedlen snedvrider konkurrensen, och huruvida denna påstådda snedvridning särskilt drabbar svenska företag, vilket de svenska myndigheterna tycks hävda. Kommissionen behöver närmare undersöka möjligheten att företag kan åsamkas en högre kostnad än koldioxidskatten för sina föroreningar i fall där de måste köpa utsläppstillstånd och samtidigt betala koldioxidskatt för samma utsläpp. Å andra sidan kanske principen om att förearen betalar inte iaktas i en situation där tillstånden har tilldelats avgiftsfritt och det inte finns någon skatt på utsläpp.
- (39) Kommissionen anser att man vid bedömningen av den samlade finansiella bördan för de företag som deltar i EU:s utsläppshandelssystem jämfört med de företag som inte deltar måste ta hänsyn till att medlemsstaterna fastställer mängden totala utsläppskvoter och att de under den första handelsperioden var tvungna att dela ut minst 95 % av utsläppsätterna avgiftsfritt till företagen.
- (40) Kommissionen betonar att syftet med EU:s utsläppshandelssystem är just att begränsa koldioxidutsläppen genom att ge de deltagande företagen ett ekonomiskt incitament att minska utsläpp, som härrör från restriktiviteten hos den totala utsläppsgränsen. För att kunna bedöma om samtidig koldioxidskatt eventuellt orsakar en snedvridning av konkurrensen skulle kommissionen i detalj behöva undersöka de ekonomiska konsekvenserna av att EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i Sverige. I detta sammanhang skulle kommissionen vidare behöva ytterligare uppgifter om de mekanismer som de svenska myndigheterna kan ha planerat för att fastställa förekomsten av en eventuell extra börda utöver koldioxidskatten och, för varje enskilt företag, fastställa beloppet för denna samt säkerställa att bara företag som faktiskt drabbas, åtminstone delvis, av en sådan börda befrias från den genom de anmälda skatteundantagen.
- (41) Kommissionen hyser därför tvivel om huruvida den anmälda stödordningen kan anses förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel.

Bedömning av stödordningen mot bakgrund av energiskattedirektivet

- (42) Kommissionen måste dessutom undersöka om den planerade skattenedsättningen är förenlig med artikel 17 i energiskattedirektivet. Därför begär kommissionen att Sverige kompletterar den information som redan lämnats när det gäller tillämpningen av artikel 17, särskilt med uppgifter för ekvivalenstestet i artikel 17.4 i energiskattedirektivet.

3.3 Slutsats

- (43) Kommissionens prelimināra undersökning har således väckt tvivel beträffande förekomsten av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen tvivlar vidare på att sådant potentiellt statligt stöd är förenligt med miljöstödsriktlinjerna och med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel. Dessa tvivel gör det nödvändigt att undersöka frågan vidare, och kommissionen vill ha in synpunkter från de svenska myndigheterna och från andra berörda parter.

4. BESLUT

Kommissionen underrättar härmed Sverige om att den efter att ha undersökt den information som de svenska myndigheterna lämnat i ärendet har beslutat att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

Av ovan anförda skäl uppmanar kommissionen, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget, Sverige att inom en månad för mottagandet av denna skrivelse inkomma med synpunkter och tillhandahålla alla upplysningar som kan bidra till bedömningen av stödet. Kommissionen uppmanar Era myndigheter att omedelbart översända en kopia av denna skrivelse till den potentiella stödmottagaren.

Kommissionen påminner Sverige om att artikel 88.3 i EG-fördraget har uppskjutande verkan och hänvisar till artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, som föreskriver att allt olagligt stöd kan återkrävas från mottagaren.

Kommissionen meddelar Sverige att den kommer att underrätta alla berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse och en sammanfattning av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalsslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. De berörda parterna kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.”

VALSTS — GRIEĶIJA

Valsts atbalsts C 44/2006 (ex N 614/2005) — Reģionālais atbalsts tekstilizstrādājumu, apģērbu un ādas izstrādājumu nozarei Grieķijā

Aicinājums iesniegt apsvērumus saistībā ar EK Līguma 88. panta 2. punkta piemērošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/09)

Ar 2006. gada 24. oktobrī vēstuli, kas autentiskā valodā ir ietverta šim kopsavilkumam pievienotajās lappusēs, Komisija darīja zināmu Grieķijai savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz iepriekš minēto pasākumu.

Viena mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas ieinteresētās personas var iesniegt savus apsvērumus par pasākumu, attiecībā uz kuru Komisija uzsāk procedūru, nosūtot tos uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussels
Faksa Nr.: (32-2) 296 12 42

Šos apsvērumus darīs zināmus Grieķijai. Ieinteresētā persona, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šāda pieprasījuma iemeslus.

KOPSAVILKUMS

robežu. Tās termiņš ir 31.12.2006. Kopējais budžets būs aptuveni 150 miljonu euro apmērā.

PASĀKUMA APRAKSTS

NOVĒRTĒJUMS

Grieķija 2005. gada decembrī paziņoja par iepriekš minēto atbalsta shēmu, ka ir paredzēta, lai palīdzētu Grieķijas tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarei, kas ir nonākusi krīzes situācijā pēc kvotu pakāpeniskas atcelšanas un importa vispārējas liberalizācijas kopš 2005. gada.

Grieķija kopumā var pretendēt uz reģionālo atbalstu saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu līdz 31.12.2006. Atbalsts tiks sniegts tiešu subsīdiju veidā. Daļu no paziņotajiem atbalsta pasākumiem ir darbības atbalsts. Tas jo īpaši attiecas uz atbalstu, ko sniedz esošo iekārtu demontāžai un pārvietošanai, tādas programmatūras iegādei, kas ir saistīta ar ražošanas procesa kvalitātes kontroli, datubāzu izveidei, kā arī kontaktu veidošanai, reklāmas kampaņām un tirgvedībai.

Uz paziņotajiem pasākumiem atsevišķām daļām attiecas vairākas grupveida atbrīvojuma regulas, īpaši regula par grupālo atbrīvojumu MVU, regula par grupālo atbrīvojumu apmācībai un attīstībai. Atbilstoši EK definīcijai saņēmēji būs tikai MVU. Programmā ievēros pašreizējo reģionālo atbalsta karti Grieķijai laika posmam no 2000. līdz 2006. gadam un spēkā esošo atbalsta augšējo

Komisija uzskata, ka atbalsta programma ir valsts atbalsts. Atbalsta programmā ir ieguldīti valsts līdzekļi, tā sniedz priekšrocības atbalsta saņēmējam, tā ir selektīva un ietekmē tirdzniecību.

Komisija programmu ir pārbaudījusi saskaņā ar EK Līguma 87. pantu un jo īpaši, pamatojoties uz Komisijas pamatnostādņiem par valsts reģionālo atbalstu (RAP), MVU un nodarbinātības atbrīvojuma regulām.

Komisija konstatē, ka daļa no paziņotajiem atbalsta pasākumiem ir darbības atbalsts, jo to mērķis ir samazināt uzņēmuma kārtējos izdevumus. Ņemot vērā to, ka trūkst pietiekama pamatojuma konkrētiem nelabvēlīgiem apstākļiem, kurus paredzēts novērst ar atbalsta pasākumu, Komisijai ir vajadzīga sīkāka informācija, lai novērtētu darbības atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

Programma ir paredzēta Grieķijas tautsaimniecības konkrētai nozarei, t.i., tekstilizstrādājumu, apģērbu un ādas izstrādājumu nozarei. Komisija uzskata, ka atbalsts, kas paredzēts tikai vienai darbības jomai, var ievērojami ietekmēt konkurenci attiecīgajā tirgū, taču, iespējams, pavisam nenozīmīgi ietekmēt reģionālo attīstību.

Κομισία šaubās par to, vai atbalsta programma, kas paredzēta tikai vienai tautsaimniecības nozarei, ir reģionālās attīstības stratēģijas neatņemama sastāvdaļa. Γριεκία nepaskaidroja, kāpēc pašreizējā visaptverošά horizontālā atbalsta shēma var būt nepietiekama, lai dotu impulsu reģionālās attīstības procesam. Turklāt tekstilizstrādājumu, apģέρbu un άdas izstrādājumu nozarē ir sίva konkurence un notiek plaša tirdzniecίba starp dalίbvalstίm. Tādējādi minētās programmas apstiprinάšana Γριεκίjā radίtu nopietnus konkurences traucējuma draudus.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Komisijai pęc pasākuma sākotnēja novērtējuma ir bažas, vai atbalsta programmu var uzskatīt par atbilstošu kopējам tirgum un, ja tā atbilst kopējам tirgum, cik lielā mērā tā atbilst. Komisija vēlas apkopot informāciju, kas saņemta no ieinteresētajām personām.

Attiecίgi Komisija nolēma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 6. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999, lai pārbaudίtu valsts atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

VĒSTULES TEKSTS

“Η Επιτροπή επιθυμεί να ενημερώσει την Ελλάδα ότι, αφού εξέτασε τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της και που υποβλήθηκαν από τις αρχές της χώρας σας σχετικά με το προαναφερόμενο μέτρο, αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης EK.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2005, που καταχωρήθηκε από την Επιτροπή στις 8 Δεκεμβρίου 2005 (A/40253), οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή το προαναφερόμενο καθεστώς ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης EK. Με επιστολές της 23ης Δεκεμβρίου 2005 (D/60212), της 22ας Φεβρουαρίου 2006 (D/51560), της 18ης Μαΐου 2006 (D/54076) και της 27ης Ιουλίου 2006 (D/56465), η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες υποβλήθηκαν εν μέρει από τις ελληνικές αρχές με επιστολές της 25ης Ιανουαρίου 2006 (A/30736), της 21ης Μαρτίου 2006 (A/32245), της 8ης Ιουνίου 2006 και της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (A37004).

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Στόχος του καθεστώτος

(2) Το καθεστώς ενισχύσεων θα εφαρμόζεται μόνο στον τομέα της υφαντουργίας, της ένδυσης και των υποδημάτων (1). Το καθεστώς αυτό αποσκοπεί στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων των κλάδων κλωστοϋφαντουργίας, ένδυσης, υποδημάτων και δέρματος της Ελλάδας. Σκοπό έχει την ενίσχυση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους ανωτέρω τομείς προκειμένου να αντιμετωπίσουν την κρίση που διέρχεται επί του παρόντος ο κλάδος. Ειδικότερα, θα

(1) Οι κωδικοί NACE: ΔB.17.00 — Παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών ινών, ΔB.18.00 — Κατασκευή ειδών ενδυμασίας: καταργασία και βαφή γουναρικών· ΔΓ.19.00 — Κατεργασία και δέριμη δέρματος: κατασκευή ειδών ταξιδίου (αποσκευών), τσαντών, ειδών σελοποιίας, ειδών σαγματοποιίας και υποδημάτων, 743, 748.9.

βοηθήσει τις επιχειρήσεις αυτές να αναβαθμίσουν τις επιδόσεις τους και να αποκτήσουν καλύτερη πρόσβαση στις αγορές μέσω της βελτίωσης της ποιότητας των προϊόντων και των παραγωγικών μεθόδων, της εισαγωγής καινοτόμων μεθόδων παραγωγής ή/και προϊόντων. Το καθεστώς δεν θα εφαρμόζεται στους τομείς άνθρακα και χάλυβα, των συνθετικών ινών και της γεωργίας.

Νομική βάση του καθεστώτος

(3) Νομική βάση του καθεστώτος είναι οι νόμοι 2244/94 (2), 2308/95 (3) και το προεδρικό διάταγμα 93/97 (4).

Μορφές της ενίσχυσης

(4) Η ενίσχυση θα έχει μορφή άμεσων (μη επιστρεπτέων) επιχορηγήσεων. Θα χορηγείται επίσης ενίσχυση για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης που δεν συνδέονται με επενδύσεις. Δεν είναι σαφές εάν η ενίσχυση θα υπόκειται σε φορολογία. Η χορήγηση της ενίσχυσης θα είναι στη διακριτική ευχέρεια των ελληνικών αρχών, με βάση αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης. Ειδικότερα, τα κριτήρια θα αφορούν την αξιολόγηση του επενδυτή (βιωσιμότητα και οικονομικά στοιχεία της εταιρείας, υποδομή, πιστοληπτική ικανότητα) και την αξιολόγηση του επενδυτικού σχεδίου (εισαγωγή νέων τεχνολογιών, ποσοστό ίδιας συμμετοχής).

Επιλέξιμα σχέδια και δαπάνες

(5) Οι επιλέξιμες δαπάνες περιλαμβάνουν την επέκταση υφιστάμενων εγκαταστάσεων ή την έναρξη δραστηριότητας η οποία συνεπάγεται θεμελιώδη αλλαγή στο προϊόν ή τη μέθοδο παραγωγής μιας υφιστάμενης εγκατάστασης, νέα μηχανήματα και εξοπλισμό, καθώς και άυλα περιουσιακά στοιχεία, όπως δαπάνες για τη μεταφορά τεχνολογίας με απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, αδειών εκμετάλλευσης και τεχνολογίας ή τεχνικών γνώσεων μη κατοχυρωμένων με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Οι επενδύσεις αντικατάστασης δεν είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης.

(6) Το ανώτατο όριο των δαπανών όσον αφορά τις άυλες επενδύσεις δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % των επιλέξιμων δαπανών. Τα επιλέξιμα άυλα περιουσιακά στοιχεία θα εξακολουθούν να συνδέονται με την περιφέρεια που λαμβάνει την ενίσχυση και θα περιλαμβάνονται στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης τα οποία μπορούν να αποσβεστούν.

(7) Επιπλέον, θα χορηγείται ενίσχυση για την αποξήλωση ή τη μετεγκατάσταση υφιστάμενων μηχανημάτων ή εξοπλισμού για την αγορά λογισμικού που συνδέεται με τον έλεγχο της ποιότητας της διαδικασίας παραγωγής, για τη δημιουργία βάσεων δεδομένων για πελάτες ή εμπόρους, καθώς και τη διασύνδεση των επιχειρήσεων, τις διαφημιστικές εκστρατείες και το μάρκετινγκ.

(2) ΦΕΚ 168/Α/1994.

(3) ΦΕΚ 114/Α/1995.

(4) ΦΕΚ 92/Α/1997.

- (8) Όσον αφορά τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, δεν είναι σαφές τι περιλαμβάνουν οι επιλέξιμες δαπάνες ή σε ποια βάση θα υπολογίζεται η ενίσχυση.

Αποδέκτες

- (9) Αρχικά, οι ελληνικές αρχές δήλωσαν ότι αποδέκτες μπορούν είναι οι επιχειρήσεις κάθε μεγέθους. Με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2006 ⁽⁵⁾, ανέλαβαν τη δέσμευση ότι οι αποδέκτες θα είναι μόνο μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους μεταποιητικούς τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης, των υποδημάτων και του δέρματος. Οι ελληνικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν τον ορισμό των ΜΜΕ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 364/2004 ⁽⁶⁾. Με επιστολή δε της 8ης Ιουνίου 2006 ⁽⁷⁾, επιβεβαίωσαν ότι οι δικαιούχοι δεν θα χαρακτηρίζονται ως προβληματικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τον ορισμό που περιέχεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ⁽⁸⁾ και ότι τυχόν ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις θα κοινοποιούνται ατομικά στην Επιτροπή.

Ένταση των ενισχύσεων

- (10) Αρχικά οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν ένα και μόνο ανώτατο όριο ενισχύσεων για το σύνολο της ελληνικής επικράτειας που έφθανε σε 55 % για τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία και 50 % για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Ωστόσο, με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2006 ⁽⁹⁾, ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν τα ισχύοντα ανώτατα όρια περιφερειακών ενισχύσεων, όπως προσδιορίζονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για την Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006 ⁽¹⁰⁾.

Άλλοι όροι

- (11) Οι αιτήσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης πρέπει να υποβάλλονται πριν αρχίσουν οι εργασίες εφαρμογής του σχεδίου.
- (12) Η συμβολή του αποδέκτη στη χρηματοδότηση της επένδυσης θα πρέπει να ανέρχεται σε τουλάχιστον 25 % του επενδυτικού κόστους.

⁽⁵⁾ A/30736, Α.Π. Φ6410/A/705.

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 364/2004 της 25ης Φεβρουαρίου 2004 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του ώστε να συμπεριλαμβάνει τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη, ΕΕ L 63 της 28.2.2004, σ. 22.

⁽⁷⁾ A/34500, Α.Π. Φ6410/A/5286.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

⁽⁹⁾ A/30736, Α.Π. Φ6410/A/705.

⁽¹⁰⁾ Ο ελληνικός χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων για την περίοδο 2000-2006 εγκρίθηκε από την Επιτροπή με την επιστολή N469/1999 SG(2000) D/100661 της 21.1.2000 όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής N349/02 της 17.2.2002.

Διάρκεια και προϋπολογισμός του καθεστώτος

- (13) Το καθεστώς λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006, τελευταία ημερομηνία κατά την οποία οι ελληνικές αρχές θα είναι σε θέση να λάβουν νομικά δεσμευτικές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης. Ο συνολικός προϋπολογισμός του καθεστώτος ανέρχεται κατά προσέγγιση σε 150 εκατ. ευρώ.

Σώρευση ενισχύσεων

- (14) Με επιστολή της 8ης Ιουνίου 2006 ⁽¹¹⁾, οι ελληνικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος δεν μπορούν να σωρευθούν με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, και ότι θα τηρούνται τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια για τις περιφερειακές ενισχύσεις.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Νομιμότητα

- (15) Με την κοινοποίηση του σχεδίου χορήγησης ενισχύσεων μέσω του καθεστώτος ενισχύσεων που περιγράφηκε ανωτέρω πριν αυτό τεθεί σε εφαρμογή, οι ελληνικές αρχές τηρήσαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ.

Χαρακτήρας του καθεστώτος ως κρατικής ενίσχυσης

- (16) Βάσει του καθεστώτος, το κράτος χορηγεί επιχορηγήσεις σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και της ένδυσης οι οποίες πραγματοποιούν επενδύσεις. Η ενίσχυση θα χορηγείται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων, οι οποίες θα επιλέγονται από τις ελληνικές αρχές με βάση αντικειμενικά κριτήρια. Κατά την επιλογή των δικαιούχων, οι ελληνικές αρχές ασκούν κάποιο βαθμό διακριτικής ευχέρειας. Η ενίσχυση συνιστά πλεονέκτημα για τους αποδέκτες (μειώνονται οι δαπάνες των σχετικών επενδύσεων). Με αυτή την έννοια, η ενίσχυση βελτιώνει τη θέση των αποδεκτών σε σύγκριση με εκείνη των ανταγωνιστών τους σε άλλα κράτη μέλη. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι στρεβλώνει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- (17) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση κατά τη έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Συμβιβασίμο του μέτρου ενίσχυσης

- (18) Αφού διαπιστώθηκε ότι το καθεστώς συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, είναι απαραίτητο να εξεταστεί κατά πόσο το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί συμβιβασίμο με την κοινή αγορά.

⁽¹¹⁾ A/34500, Α.Π. Φ6410/A/5286.

- (19) Η Επιτροπή εξέτασε το καθεστώς με βάση το άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ, και ιδίως με βάση τις “κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα”⁽¹²⁾ (αναφέρονται στο εξής ως ΚΕΠΧ), τον κανονισμό για τις ΜΜΕ⁽¹³⁾ και τον κανονισμό για την απασχόληση⁽¹⁴⁾. Τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής συνοψίζονται στη συνέχεια.
- (20) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα μέρος των ενισχύσεων που κοινοποιήθηκαν θα χορηγούνται σε σχέδια για αρχική επένδυση στην Ελλάδα, τα οποία είναι εξ ολοκλήρου επιλέξιμα για τη χορήγηση περιφερειακών ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ μέχρι τις 31.12.2006. Αυτό ισχύει ιδίως για τις επενδύσεις σε κτίρια και εγκαταστάσεις ή μηχανήματα. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι μέγιστες εντάσεις των επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος είναι σύμφωνες με τα ανώτατα όρια περιφερειακών ενισχύσεων που ισχύουν για την Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006. Το καθεστώς αυτό λήγει την ίδια ημερομηνία όπως και ο ισχύων χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων, δηλαδή στις 31.12.2006.
- (21) Οι ελληνικές αρχές σκοπεύουν επίσης να χορηγήσουν περιφερειακές ενισχύσεις για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης που δεν συνδέονται με επενδυτικά σχέδια. Ωστόσο, δεν παρέχονται περισσότερες εξηγήσεις. Η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες, ειδικότερα σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού της ενίσχυσης έτσι ώστε να είναι σε θέση να αξιολογήσει το συμβατό της βάσει των ΚΕΠΧ ή του κανονισμού για την απασχόληση.
- (22) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ορισμένα από τα μέτρα ενίσχυσης που κοινοποιήθηκαν ενδέχεται να συνιστούν ενίσχυση λειτουργίας, δεδομένου ότι αποσκοπούν στη μείωση των τρεχουσών δαπανών των επιχειρήσεων. Αυτό ισχύει ιδίως για τη στήριξη που χορηγείται για την αποξήλωση και τη μεταγκατάσταση υφιστάμενου εξοπλισμού, την αγορά λογισμικού που συνδέεται με τον έλεγχο ποιότητας των διαδικασιών παραγωγής, τη δημιουργία βάσεων δεδομένων καθώς και τη διασύνδεση των επιχειρήσεων, τις διαφημιστικές εκστρατείες και τις δαπάνες μάρκετινγκ. Δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι οι δαπάνες μάρκετινγκ μπορεί να συνδέονται με τις εξαγωγικές δραστηριότητες και, συνεπώς, να συνιστούν εξαγωγικές ενισχύσεις.
- (23) Σύμφωνα με το σημείο 4.15 των ΚΕΠΧ, οι ενισχύσεις λειτουργίας καταρχήν απαγορεύονται, αλλά κατ’ εξαίρεση, μπορούν να χορηγούνται ενισχύσεις λειτουργίας σε περιοχές που δικαιούνται την παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), υπό τον όρο ότι (i) δικαιολογούνται από τη συμβολή τους στην περιφερειακή ανάπτυξη και το χαρακτήρα τους και (ii) το ύψος τους είναι ανάλογο προς τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Επίσης πρέπει να μειώνονται προοδευτικά και να χορηγούνται για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, παρόλο που ζητήθηκε επανειλημμένα από την Επιτροπή, οι ελληνικές αρχές δεν απέδειξαν ότι τα διαρθρωτικά προβλήματα των περιοχών είναι τόσο σοβαρά ώστε η περιφερειακή επενδυτική ενίσχυση να μην είναι επαρκής για να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης και ότι η επενδυτική ενίσχυση θα πρέπει να συμπληρωθεί από περιφερειακή ενίσχυση λειτουργίας. Διαβεβαιώνουν απλώς ότι οι ενισχύσεις λειτουργίας είναι καθοριστικές για τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των κλάδων αυτών, οι οποίοι είναι κρίσιμοι για τις σχετικές περιφέρειες. Επιπλέον, δεν παρέχονται πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες εντάσεις των ενισχύσεων όσον αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας.
- (24) Λαμβάνοντας υπόψη την ανεπαρκή αιτιολόγηση των συγκεκριμένων προβλημάτων τα οποία προορίζονται να επιλύσουν τα ανωτέρω μέτρα, η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες για να είναι σε θέση να εκτιμήσει το συμβιβασμό των ενισχύσεων λειτουργίας με την κοινή αγορά. Σχετικά με την πτυχή αυτή, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καλούνται να υποβάλουν όλες τις σχετικές παρατηρήσεις τους.
- (25) Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το καθεστώς στοχεύει σε ένα συγκεκριμένο κλάδο της ελληνικής οικονομίας, και συγκεκριμένα την κλωστοϋφαντουργία, τη βιομηχανία ένδυσης και δέρματος. Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι οι ενισχύσεις που περιορίζονται σε ένα τομέα δραστηριότητας μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά και ότι τα αποτελέσματά τους στην περιφερειακή ανάπτυξη είναι πιθανό να είναι πολύ περιορισμένα. Οι ενισχύσεις αυτές υπάγονται εν γένει σε συγκεκριμένες ή τομεακές βιομηχανικές πολιτικές και συχνά δεν συνάδουν με το πνεύμα της πολιτικής περιφερειακών ενισχύσεων αυτής καθεαυτής. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να παραμείνει ουδέτερη όσον αφορά την κατανομή παραγωγικών πόρων μεταξύ των διαφόρων οικονομικών τομέων και δραστηριοτήτων⁽¹⁵⁾.
- (26) Οι ελληνικές αρχές ισχυρίζονται ότι η σταδιακή κατάργηση των ποσοτώσεων από το 1995 και η απελευθέρωση των εισαγωγών από το 2005 στην κλωστοϋφαντουργία έπληξαν την ελληνική κλωστοϋφαντουργία, και τη βιομηχανία ένδυσης και δέρματος και οδήγησαν σε απώλεια θέσεων εργασίας και στο κλείσιμο ενός σημαντικού αριθμού των επιχειρήσεων του κλάδου. Επισημαίνουν ότι στη βιομηχανία ένδυσης και μόνο από το 1995 έως το 2004, έκλεισε το 50 % των επιχειρήσεων και η απασχόληση μειώθηκε κατά 16 %. Το πρόβλημα επιδεινώνεται με τη μεταγκατάσταση των ελληνικών επιχειρήσεων σε γειτονικές βαλκανικές χώρες και ιδίως τη Βουλγαρία. Συνεπώς, οι ελληνικές αρχές έχουν την άποψη ότι πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα έτσι ώστε να υποστηριχθεί και να ενισχυθεί ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους ανωτέρω τομείς.
- (27) Η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες για να αξιολογήσει κατά πόσο ένα καθεστώς ενισχύσεων που περιορίζεται σε ένα τομέα της οικονομίας αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας στρατηγικής περιφερειακής ανάπτυξης με σαφώς καθορισμένους στόχους. Οι ελληνικές αρχές δεν εξήγησαν για ποιο λόγο το υφιστάμενο γενικό καθεστώς οριζόντιων ενισχύσεων δεν είναι επαρκές για να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης.

⁽¹²⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2204/2002 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις στην απασχόληση, ΕΕ L 337 της 13.12.2002, σ. 3.

⁽¹⁵⁾ Βλ. επίσης τμήμα 2 των ΚΕΠΧ.

- (28) Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι υπάρχει έντονος ανταγωνισμός στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος, και οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών είναι εκτεταμένες. Κατά συνέπεια, η έγκριση ενός τέτοιου καθεστώτος στην Ελλάδα θα αποτελούσε σοβαρή απειλή για στρέβλωση του ανταγωνισμού. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν είναι βέβαιη εάν μια τέτοια ενίσχυση δεν θα οδηγήσει σε απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην ΕΕ. Σχετικά με την πτυχή αυτή, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καλούνται να υποβάλουν όλες τις σχετικές παρατηρήσεις τους.
- (29) Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση περιφερειακής ενίσχυσης:
- Το μέτρο δεν προβλέπει υποχρέωση διατήρησης της σχετικής επένδυσης και των θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται στην επιλέξιμη περιφέρεια επί μια τουλάχιστον πενταετία.
 - Το μέτρο δεν προβλέπει το δικαίωμα για τις αρχές που χορηγούν την ενίσχυση να ζητούν την πλήρη ανάκτησή τους σε περίπτωση παράβασης των προϋποθέσεων χορήγησης.
- (30) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή, μετά από αρχική προκαταρκτική εξέταση του μέτρου, έχει αμφιβολίες για το αν και σε ποιο βαθμό το κοινοποιηθέν καθεστώς ενισχύσεων μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να σχηματίσει εκ πρώτης όψεως (*prima facie*) γνώμη για τον εν μέρει ή πλήρως συμβιβάσιμο χαρακτήρα του εξεταζόμενου μέτρου και θεωρεί ότι απαιτείται διεξοδικότερη ανάλυση του μέτρου ενίσχυσης. Η Επιτροπή οφείλει να πραγματοποιήσει όλες τις απαιτούμενες διαβουλεύσεις και, συνεπώς, να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, εάν η αρχική έρευνα δεν επιτρέπει την αντιμετώπιση όλων των δυσχερειών που συνδέονται με την εξακρίβωση του συμβιβάσιμου της ενίσχυσης με την κοινή αγορά. Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που θα υποβληθούν τόσο από το οικείο κράτος μέλος όσο και από τους ενδιαφερόμενους τρίτους, η Επιτροπή θα αξιολογήσει το μέτρο και θα λάβει την τελική της απόφαση.

4. ΑΠΟΦΑΣΗ

- (31) Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή συμφωνεί με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 88

παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, καλεί την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να παράσχει όλες τις πληροφορίες που θα συνέβαλαν στην αξιολόγηση του μέτρου, εντός προθεσμίας ενός μήνα από την παραλαβή της παρούσας επιστολής. Στις πληροφορίες αυτές πρέπει ιδίως να διευκρινίζονται τα εξής:

- να αποδεικνύεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων που αφορά ειδικά τους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος της Ελλάδας, συμβάλλει σε μια συνεκτική στρατηγική περιφερειακής ανάπτυξης και ότι δεν θα οδηγήσει σε απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Ειδικότερα, οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να εξηγήσουν για ποιο λόγο το υφιστάμενο γενικό καθεστώς οριζόντιων ενισχύσεων δεν θα επαρκούσε να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης·
 - βάσει ποιων στοιχείων αιτιολογείται η ανάγκη χορήγησης ενίσχυσης λειτουργίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος της Ελλάδας·
 - να αναφέρονται λεπτομέρειες όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης·
 - να δικαιολογείται γιατί το μέτρο δεν περιλαμβάνει υποχρέωση διατήρησης της επένδυσης και των δημιουργούμενων θέσεων εργασίας στην επιλέξιμη περιοχή για διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών·
 - να εξηγείται γιατί το μέτρο δεν προβλέπει δικαίωμα της χορηγούσας αρχής να ζητήσει πλήρη επιστροφή της ενίσχυσης σε περίπτωση παραβίασης των όρων χορήγησης.
- (32) Η Επιτροπή γνωστοποιεί στην Ελλάδα ότι θα ενημερώσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και σχετικής περίληψής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Επίσης, θα ενημερώσει τους ενδιαφερόμενους στις χώρες της ΕΖΕΣ που έχουν υπογράψει τη συμφωνία με τον ΕΟΧ, με δημοσίευση ανακοίνωσης το συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και θα ενημερώσει την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ με την αποστολή αντιγράφου της παρούσας επιστολής. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της δημοσίευσής της.”

Dalībvalstu sniegtā informācija par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Komisijas 2002. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 2204/2002 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/10)

Atbalsta Nr.	XE 26/05	
Dalībvalsts	Polija	
Reģions	Dolny Ślask Miasto Świdnica	
Atbalsta shēmas nosaukums	Atbalsta programma nodarbinātībai, piešķirot grupālo atbrīvojumu uzņēmējiem, kas izveido jaunas darba vietas Świdnicas pilsētas teritorijā	
Juridiskais pamats	Prawo Krajowe: art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.) Kopienas tiesību akti: Komisijas 2002. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 2204/2002 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai	
Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi	Kopējais apjoms gadā	1,24 miljoni EUR
	Galvotie aizdevumi	
Maksimālā atbalsta intensitāte	Saskaņā ar regulas 4. panta 2.-5. punktu, 5. un 6. pantu	Jā
Ieviešanas datums	14.9.2005.	
Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums	Līdz 31.12.2006.	
Atbalsta mērķis	4. pants: Darba vietu radīšana	Jā
	5. pants: Neizdevīgā situācijā esošu darbinieku un invalīdu pieņemšana darbā	
	6. pants: Invalīdu nodarbināšana	
Tautsaimniecības nozares, kurām atbalsts paredzēts	Visas Kopienas ⁽¹⁾ nozares, kurās var piešķirt nodarbinātības atbalstu	Jā
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Prezydent Miasta Świdnicy	
	Urząd Miejski ul. Armii Krajowej 49 PL-58-100 Świdnica	
Atbalsts, par kuru iepriekš jāinformē Komisija	Saskaņā ar regulas 9. pantu	Jā

(¹) Izņemot kuģu būvi un citas nozares, uz kurām attiecas īpaši nosacījumi regulās un direktīvās, kas regulē valsts atbalstu konkrētā nozarē.

Informācija, ko paziņojušas dalībvalstis par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulu (EK) Nr. 68/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu mācību atbalstam

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/11)

Atbalsta Nr.	XT 44/06		
Dalībvalsts	Malta		
Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums	Training Assistance (Mācību atbalsts)		
Juridiskais pamats	Business Promotion Regulations (S.L. 325.06)		
Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma	Atbalsta shēma	Kopējais apjoms gadā	6 miljoni EUR
		Garantētie aizdevumi	
	Individuālais atbalsts	Kopējais atbalsta apjoms	
		Garantētie aizdevumi	
Atbalsta maksimālā intensitāte	Saskaņā ar regulas 4. panta 2.-7. punktu	Jā	
Īstenošanas datums	1.8.2006.		
Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums	Līdz 31.12.2007.		
Atbalsta mērķis	Vispārējās mācības	Jā	
	Speciālās mācības	Jā	
Attiecīgās tautsaimniecības nozares	Attiecinā uz noteiktām nozarēm	Jā	
	Cita rūpniecība	Jā	
	Citi pakalpojumi	Jā	
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Malta Enterprise Corporation		
	Enterprise Center Industrial Estate MT-San Gwann SGN 09		
Lielas individuālā atbalsta dotācijas	Saskaņā ar regulas 5. pantu	Jā	
Atbalsta Nr.	XT 46/06		
Dalībvalsts	Malta		
Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums	ETC mācību atbalsta programma		
Juridiskais pamats	Employment and Training Services Act (Cap. 343)		
Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi vai uzņēmumam piešķirtā individuālā atbalsta kopsumma	Atbalsta shēma	Kopējais apjoms gadā	1,2 miljoni EUR
		Garantētie aizdevumi	
	Individuālais atbalsts	Kopējais atbalsta apjoms	
		Garantētie aizdevumi	

Atbalsta maksimālā intensitāte	Saskaņā ar regulas 4. panta 2.-7. punktu	Jā
Īstenošanas datums	1.9.2006.	
Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums	Līdz 31.12.2007. (*)	
Atbalsta mērķis	Vispārējās mācības	Jā
	Speciālās mācības	Jā
Attiecīgās tautsaimniecības nozares	Visas tautsaimniecības nozares, kurās var piešķirt mācību atbalstu	Jā
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Employment and Training Corporation	
	Head Office Hal-Far, P.O. Box 20, MT-Birzebbuga, BBG 01	
Lielas individuālā atbalsta dotācijas	Saskaņā ar regulas 5. pantu	Jā

(*) Šo shēmu pieņems saskaņā ar noteikumiem, ko piemēros pēc Komisijas regulas (EK) Nr. 68/2001 pārskatīšanas.

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/12)

1. Komisija 2006. gada 28. novembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju saskaņā ar 4. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾, ar kuru uzņēmums SFR SA ("SFR", France), ko kopīgi kontrolē Vivendi SA ("Vivendi", Francija) un Vodafone Group plc ("Vodafone", Apvienotā Karaliste), Padomes regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst vienpersonīgu kontroli pār uzņēmuma TELE 2 France ("TELE 2", Francija) fiksēto telefoniju un Interneta pakalpojumiem, iegādājoties tā akcijas. Šī koncentrācija neattiecas uz TELE 2 mobilo skaru pakalpojumiem.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

— Vivendi: mediji un telekomunikācijas;

— Vodafone: mobilās telekomunikācijas;

— SFR: mobilās telefonijas pakalpojumi Francijā;

— TELE 2: fiksētā un mobilā telefonija, Internets un DSL TV pakalpojumi Francijā.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darbību.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienās pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (fakss: (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB)
Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/13)

1. Komisija 2006. gada 29. novembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, ar kuru uzņēmums (-i) HAL Investments B.V. ("HAL", Nīderlande) un Egeria Capital B.V. ("Egeria", Nīderlande), Padomes Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst kopīgu kontroli pār N.V. Nationale Borg-Maatschappij ("NB", Nīderlande), iegādājoties tā akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

— HAL: starptautiska investīciju kompānija, kas iegulda dažādās nozarēs;

— Egeria: privāta kapitāla uzņēmums, kas iegulda uzņēmumos Nīderlandē vai uzņēmumos, kas saistīti ar Nīderlandi;

— NB: apdrošināšanas kompānija, kas specializējas emitējot obligācijas, tostarp valsts garantētās obligācijas.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā izklāstītajai procedūrai.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darbību.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienās pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (fakss: (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 56, 5.3.2005., 32. lpp.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4242 — Thermo Electron/Fisher Scientific)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/14)

2006. gada 9. novembrī Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 2. punktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi angļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32006M4242. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.4271 — Daikin/OYL)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/C 297/15)

2006. gada 2. oktobrī Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi angļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
 - elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32006M4271. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta Nr. COMP/M.4428 — AXA/Gerflor)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2006/C 297/16)

2006. gada 15. novembrī Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi angļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādus komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
 - elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32006M4428. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EIROPAS EKONOMISKĀ ZONA

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE

EBTA valstu paziņotā informācija par valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar EEZ līguma XV pielikuma 1. f punktā minēto tiesību aktu [Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem]

(2006/C 297/17)

Atbalsta Nr.	Atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem 1/2006
EBTA valsts	Norvēģija
Reģions	Hordalande, Rietumnorvēģija
Atbalsta shēmas nosaukums vai individuālā atbalsta saņēmēja uzņēmuma nosaukums	<i>Pilotprosjekt for å utløyse ei bioenerginæring i Hordaland.</i> (Izmēģinājuma projekts, lai veicinātu bioenerģijas nozares izveidi Hordalandes reģionā).
Juridiskais pamats	2005. gada 12. oktobra lēmums par budžetu, Hordalandes apgabala padome, (<i>fylkestinget</i>), Hordalandes apgabala padomes 2006. gada 17. janvāra vēstule
Saskaņā ar atbalsta shēmu plānotie gada izdevumi	Kopējais apjoms gadā: 0,25 miljoni EUR 2006. gadā (2 miljoni NOK), 0,125 EUR 2007. gadā (1 miljons NOK), 0,125 miljoni EUR 2008. gadā (1 miljons NOK)
Atbalsta maksimālā intensitāte	Saskaņā ar regulas 4. panta 2. — 6. punktu un 5. pantu
Īstenošanas datums	16.3.2006..
Atbalsta shēmas vai individuālā atbalsta ilgums	31.12.2008..
Atbalsta mērķis	Atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem Ieguldījumu atbalsts un atbalsts konsultācijām un citiem pakalpojumiem.
Attiecīgā(-ās) nozare(-es)	Attiecina uz noteiktām nozarēm: cita ražošana (Bioenerģija)
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Osterfjord Næringsamarbeid N-5282 Lonevåg
Lielas individuālā atbalsta subsīdijas	Saskaņā ar regulas 6. pantu

EBTA TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

2006. gada 3. maijā

lietā E-3/05

EBTA Uzraudzības iestāde pret Norvēģijas Karalisti

(Līgumslēdzējas puses saistību neizpilde — darba ņēmēju brīva pārvietošanās — sociālais nodrošinājums emigrējušiem darbiniekiem ar ģimenes locekļiem, kuri uzturas EEZ valstī, kas nav nodarbinātības valsts — reģionālas uzturēšanās prasība ģimenes pabalstiem — Regulas EEK 1408/71 73. pants — Regulas EEK 1612/68 7. panta 2. punkts — diskriminācija — attaisnojums sakarā ar ilgtspējīgas vienošanās veicināšanu)

(2006/C 297/18)

Lietā E-3/05 EBTA Uzraudzības iestāde pret Norvēģijas Karalisti — PIETEIKUMS par paziņojumu, ka Norvēģijas Karaliste nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar EEZ līguma VI pielikuma 1. punktā minētā tiesību akta 73. pantu (*Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula EEK Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā*), kas pielāgots EEZ līgumam ar tā 1. protokolu; alternatīvi, uzturot to pašu prasību, nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar V pielikuma 2. punktā minētā tiesību akta 7. panta 2. punktu (*Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula EEK Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā*), kas pielāgots EEZ līgumam ar tā 1. protokolu, Tiesa šādā sastāvā: Carl Baudenbacher, priekšsēdētājs, Henrik Bull un Thorgeir Örlýgsson (tiesnesis referents), tiesneši, 2006. gada 3. maijā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. **Noraida pieteikumu.**
2. **Piespiež EBTA Uzraudzības iestādei segt atbildētāja izmaksas.**

TIESAS SPRIEDUMS**2006. gada 29. jūnijā****(Apvienotās lietas E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05, E-9/05)****EBTA Uzraudzības iestāde pret Lihtenšteinas Firstisti**

(Līgumslēdzēja puses saistību neizpildīšana — Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīva 2002/77/EK par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva))

(2006/C 297/19)

Apvienotajās lietās E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05 un E-9/05, EBTA Uzraudzības iestāde pret Lihtenšteinas Firstisti — PIETEIKUMI deklarācijai ka, nespējot noteiktajā laikā pieņemt vai paziņot EBTA Uzraudzības iestādei par pasākumu pieņemšanu, kas vajadzīgi, lai īstenotu tiesību aktus, kas attiecīgi minēti EEZ līguma XIV pielikuma 13a punktā un XI pielikuma 5cj, 5ck, 5cl un 5cm punktā, t.i., Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīvu 2002/19/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK kā pielāgots EEZ līgumam ar tā 1.protokolu un sektorālajiem pielāgojumiem šā līguma XIV un XI pielikumā, Lihtenšteinas Firstiste nav pildījusi saistības saskaņā ar šiem tiesību aktiem un EEZ līguma 7. pantu, tiesa šādā sastāvā: CARL BAUDENBACHER, priekšsēdētājs, HENRIK BULL un THORGEIR ÖRLYGSSON (tiesnesis referents), tiesneši, 2006. gada 29. jūnijā pasludināja spriedumu, kura rezolūtvā daļa ir šāda:

1. **Pasludina, ka nespējot noteiktajā laikā pieņemt pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu tiesību aktus, kas attiecīgi minēti EEZ līguma XIV pielikuma 13a punktā (informatīvos nolūkos arī uzskaitīti XI pielikuma 5cg punktā) un XI pielikuma 5cj, 5ck, 5cl un 5cm punktā, t.i., Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīvu 2002/77/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK kā pielāgots EEZ līgumam ar tā 1.protokolu un sektorālajiem pielāgojumiem šā līguma XIV un XI pielikumā, Lihtenšteinas Firstiste nav pildījusi saistības saskaņā ar šiem tiesību aktiem un EEZ līguma 7. pantu.**
 2. **Piespiež Lihtenšteinas Firstistei segt tiesāšanās izdevumus.**
-

LABOJUMI**Labojums valsts atbalstā N. 625/06 — Itālija**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 291, 2006. gada 30. novembris)

(2006/C 297/20)

16. lappusē otrajā rindā “Atbalsta Nr.”:

tekstu: “N. 625/06”

lasīt šādi: “N 625/06”.

Labojums valsts atbalstā N. 51/06 — Itālija

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 291, 2006. gada 30. novembris)

(2006/C 297/21)

17. lappusē otrajā rindā “Atbalsta Nr.”:

tekstu: “N. 51/06”

lasīt šādi: “NN 51/06”.

UK-Kārdifa: Regulārās gaisa satiksmes pakalpojumi

Labojums uzaicinājums dalībai konkursā, ko saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2408/92 4. panta 1. punkta d) apakšpunktu izsludinājusi Apvienotā Karaliste regulārās gaisa satiksmes pārvadājumu veikšanai maršrutā Cardiff - RAF Valley, Anglesey

(Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C 248, 14.10.2006.)

(“Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša pielikums” Nr. S 197, 14.10.2006., atklāta procedūra, 208709-2006)

(2006/C 297/22)

Head of Procurement, Procurement Branch 6, RNR Division, Room 2-045, National Assembly for Wales, Cathays Park, Cardiff CF10 3NQ, United Kingdom.

šā teksta vietā 9. punkts “Piedāvājumu iesniegšanas termiņš”: jālasa šādi: 1 mēneši no šā paziņojuma publicēšanas dienas.

jābūt 9. “Piedāvājumu iesniegšanas termiņš: 20.12.2006.”.